

Rozhledna - Maková

BcA. Martin Karel Klusoň

Diplomová práce
2014

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav prostorového a produktového designu
akademický rok: 2013/2014

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **BcA. Martin Karel Klusoň**
Osobní číslo: **K12514**
Studijní program: **N8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimedia a design – Prostorová tvorba**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Rozhledna – Maková**

Zásady pro vypracování:

Zadání Magisterské práce

Zásady pro vypracování:

Teoretická část

A) Rozbor zadaného prostorového úkolu a vymezení jeho problematičnosti: analýza místa, mapové podklady, původní stav, fotodokumentace, zaměření, vyhodnocení jedinečnosti podmínek a vztahů váprostoru. Rozsah textu min. 10 stran A4 + mapové a obrazové přílohy.

**B) Známé příklady stejných nebo podobných řešení a osobní vyhodnocení pozitiv a negativ pro vlastní inspiraci a užití – min. 3 příklady užití.
Rozsah textu min. 10 stran A4 + obrazové přílohy.**

C) Historiografie daného problému s odkazy na zdroje použitých informací (autor / dílo)

Rozsah textu min. 10 stran A4 + obrazové přílohy.

D) Osobní stanovisko: koncept návrhu (funkce vs. forma vs. účel vs. marketing, PR)

Rozsah textu min. 4 stran A4 + obrazové přílohy (ideálně kresby)

E) Průvodní zpráva k návrhu praktické části popisující zvolená funkční, konstrukční, technická, materiállová a barevná řešení, doporučené výrobní postupy a případné zhotovitele (min. 3 možnosti)

Rozsah textu min. 10 stran A4 + obrazové přílohy

Forma odevzdání: teoretická část:

min. 44 normostran A4 textu + obrazové přílohy ve vazbě ve standartu UTB

Praktická část

A) Návrh veřejného prostoru

B) Návrh detailu užívaného ve veřejném prostoru (zpracování návrhu ve výrobním, detailním technickém, konstrukčním a barevném řešení v měřítku 1:1)

C) Požadované konzultace s externími odborníky (min. 3 x)

Forma odevzdání: praktická část:

A - Rozsah odpovídající architektonické studii, výkresová dokumentace v měřítku 1:50 a větší, kresebné návrhy, technické a konstrukční řešení, koncept barevnosti a osvětlení, prokázání proveditelnosti potvrzením možných zhotovitelů (min. 2 odborná stanoviska)

- 2 x A3 paré, vazba ve standartu UTB s přílohou digitální kopie paré, minimálně 2 ks

plakáty B1 (100 x 70 cm) pro účely prezentaci díla a tedy s maximálním PR efektem

- Model navrženého řešení 1:50 a větší (upřesnění podle typu zadání)

B - Výkresová část v potřebném rozsahu pro vysvětlení navrženého řešení, libovolný formát ne menší než A3, fotodokumentace

- Model v měřítku 1:1 včetně barveného řešení resp. odpovídající povrchové úpravy

Na samostatném nosiči CD / ROM odevzdejte v minimální počtu 10 ks obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK.

Formát pro bitmapové podklady ? JPG, barevný prostor RGB, rozlišení 300dpi, 250mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách.

V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině a v angličtině, rok obhajoby, osobní email, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah diplomové práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam odborné literatury:

1) GAVENTA, Sarah. **New Public Spaces**. Londýn: Octopus Publishing Group, 2006
ISBN 184533-134-6.

2) GEHL, Jan, GEMZOE, Lars. **Nové městské prostory**. Brno: ERA, 2002.
ISBN 87-7407-233-1.

3) LOU, Michel. **Light: The Shape of Space: Designing with Space and Light**.
New York: Wiley, 1996. ISBN: 0471286184.

4) MORAN, Nick. **Světelný design: pro divadlo, koncerty, výstavy a živé akce**.
Praha: Institut umění – Divadelní ústav
ve spolupráci s Institutem světelného designu, 2010. ISBN 978-80-7008-246-1.

5) NEUFERT, Ernst. **Navrhování staveb, 2. české vydání**, Praha: Consult invest.
2000. ISBN: 80-191486-6-6.

6) ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. **Veřejné prostory v územně plánovacím procesu**.
Brno: VUT Fakulty architektury, 2003.
ISBN 80-214-2505-9.

7) GAVENTA, Sarah. **New Public Spaces**. Londýn: Octopus Publishing Group,
2006. 208 s. ISBN 184533-134-6.

8) GEHL, Jan, GEMZOE, Lars. **Nové městské prostory**. 1. vyd. Brno: ERA, 2002.
263 s. ISBN 87-7407-233-1.

9) ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. **Veřejné prostory v územně plánovacím procesu**. 1. vyd.
Brno: VUT Fakulty architektury, 2003. 143 s. ISBN 80-214-2505-9.

10) PKG 2009 Loft Publications **INTERIOR DESIGN**

11) edice DAAB (www.daab-online.com)

12) edice LINKS (www.linksbooks.net)

Vedoucí diplomové práce:

Ing. arch. Michael Klang, CSc.

Ústav prostorového a produktového designu

Datum zadání diplomové práce:

12. prosince 2013

Termín odevzdání diplomové práce:

16. května 2014

Ve Zlíně dne 12. prosince 2013

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

Ing. arch. Michael Klang, CSc.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 24.3.2014

MARTIN KAREL KLUSON

.....
Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

²⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

³⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídně k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Práce sestává ze čtyř samostatných celků doplňujících se navzájem a rozšiřujících záběr základníhotematu: *Rozhledna – Maková*. Je to práce o rozhledu, o snaze o něj, o umění vidět, o prostoru, pohybu, lidech a barvách.

Klíčová slova:

Rozhledna, Maková, Let

ABSTRACT

My thesis consists of four independent parts that complement each other and broaden a range of given subject-matter: *Maková – Watchtower*. It is a thesis about breadth of views, about attempts to reach it, about the science of seeing, about space, movement, people and colours.

Keywords:

Watchtower, Maková, Fly

Děkuji

/M/M/M/M\

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	12
I I. PRVNÍ ČÁST	15
1MOVEMENT MAKES SPACE APPEAR.....	17
1.1PROSTOR JAKO NEUSTÁLÝ POHYB VŮLE.....	17
1.2ABSENCE LIMIT PROSTORU - LET.....	20
1.3NOVÉ VĚCI.....	21
1.4VÝTVÁŘENÍ POVĚDOMÍ VEDE K FENOMÉNŮM.....	22
1.5MIMO CYKLUS.....	23
1.6CESTY K DĚNÍ STÁLE OD ZAČÁTKU.....	24
2PŘÍBĚH MAKOVÉ.....	26
2.1CESTA MAKOVÉ	27
2.2SITUAČNÍ POPIS MAKOVÉ.....	31
2.3ROZHLEDNA.....	32
II II. DRUHÁ ČÁST	34
3INSPIRACE - LIDÉ.....	35

3.1	JULISCHKA STENGELE.....	36
3.2	ROSWITHA EMRICH.....	36
3.3	JORDAN GROSSE.....	37
3.4	JOHANNES WILLI.....	37
3.5	SAARA HANNULA.....	39
3.6	MARINA KRONKVIST.....	39
3.7	MALCOLM MANNING.....	40
3.8	NELLA TURKI.....	41
3.9	PERNILLE KIER A KRISTOFFER DUE PETERSON.....	41
3.10	SIMON THOMPSON.....	41
3.11	PETRI HYTÖNEN.....	42
3.12	CASPAR STRACKE.....	43
3.13	GABRIEL SHALOM.....	43
3.14	JAMES GEORGE.....	44
3.15	ANOUK DE CLERQ.....	45
3.16	ANDREJ BOGUSH.....	45
3.17	BRAM KUYPERS.....	46
3.18	MONIKA CZYZYK.....	47
3.19	WALTER DEWALD.....	47
3.20	NINNI WAGER.....	48
3.21	LINDA JASMIN MAYER.....	48
3.22	LENKA ČERNOTOVÁ.....	49
3.23	BOHDAN HOLOMÍČEK.....	49
3.24	ŠÁRKA HROUZKOVÁ.....	50
3.25	VERONIKA ŠREK BROMOVÁ A IVAN ŠREK.....	50
3.26	JAKUB OREL TOMÁŠ.....	50
3.27	KATEŘINA DOBROSLAVA DRAHOŠOVÁ A PETR ŠVOLBA.....	51
3.28	DOMINIK STROUHAL A MARIKA VOLFOVÁ.....	51
3.29	MIKI-DISCJOCKEY MIKULÁŠ (MIKULÁŠ RITTSTEIN).....	52
3.30	MICHAIL BUKOVJAN.....	52
3.31	TEREZA KOVÁŘOVÁ.....	52
3.32	PETRA PTÁČKOVÁ.....	53
3.33	VOJTA SKÁCEL.....	53
3.34	MALGORZATA GOŹDZIK.....	53
3.35	MARTIN HURYCH.....	54
3.36	TOMÁŠ PACLÍK.....	54
4	SOUČASNÉ TENDENCE A FASCINACE.....	55

4.1 PARTICIPATORNÍ UMĚNÍ, VEŘEJNÉ INTERVENCE.....	55
4.1.1 Praticipatorní umění.....	55
4.1.2 Internetové umění (záznamy veřejných intervencí).....	56
4.1.3 Veřejné intervence.....	56
4.2 VIDEOMAPPING, VIDEOPROJEKCE.....	57
4.3 UDÁLOSTI, PROSTORY JAKO BÁZE, AKTIVACE VEŘEJNÝCH PROSTORŮ A OPUŠTĚNÝCH PROSTORŮ.....	57
4.3.1 Události, dočasné prostory.....	57
4.3.2 Gap filling a guerrilla gardening.....	58
4.4 MOJE ÚVÁHY, POZOROVÁNÍ.....	58
4.5 CESTOVÁNÍ JAKO VYTVÁŘENÍ (POVĚDOMÍ O) PROSTORU.....	58
4.5.1 Objekt.....	59
4.5.2 Auto.....	60
4.5.3 Kuchyň.....	60
5 PRAKTIKY MOJE.....	62
5.1 OBECNĚ K MÝM PRAKTIKÁM A POSTUPŮM.....	63
5.2 PRAKTIKY, POSTUPY V PRAXI – PROSTORY FYZICKÉ.....	64
5.2.1 Vytváření prostorů fyzických.....	64
5.2.2 Jednoduché vytváření prostorů - platform.....	66
5.2.3 Performativní práce.....	66
5.2.4 Videoprojekce.....	67
5.2.5. VYTVÁŘENÍ DOČASNÉHO PROSTORU POMOCÍ JEDNODUCHÉHO ČINU.....	69
5.3 VIDEOPROSTORY – JEJICH PROZKOUMÁVÁNÍ A ZÁZNAM FYZICKÝCH PROSTORŮ.....	70
5.4 TEXT A JEHO PROSTOR.....	72
III III. TŘETÍ ČÁST	74
5.5 TEXTY – ZÁZNAMY PROSTORŮ, POHYBU, PŘÍBĚHŮ.....	75
5.6 TEXTY – PŘEPISY TEXTŮ.....	93
IV IV. ČTVRTÁ ČÁST	101
6 ROZHLEDNA, UDÁLOST, ZÁZRAK.....	102
7 ROZHLEDNA – MAKOVÁ.....	105
8 UDÁLOSTI – ROZHLEDNY – ZÁZRAKY.....	108
8.1 ISTANBUL.....	108
8.2 UTÖ109.....	
8.3 SUOMENLINNA.....	111
8.4 JERUZALÉM.....	113
8.5 MAKOVÁ.....	115
8.6 ŽLUTAVA.....	117
ZÁVĚR.....	119
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	120
SEZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH ZDROJŮ.....	123

SEZNAM OBRÁZKŮ.....	126
SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ.....	128
SEZNAM PŘÍLOH.....	129

ÚVOD

Práce se skládá z několika celků vzájemně se sebou souvisejících, doplňujících jeden druhého a rozšiřujících záběr zadaného tematu: *Rozhledna – Maková*, zabývajícího se ideovým návrhem zpracování prostoru vrcholu kopce Maková nad obcí Napajedla a průzkumu možností umístění rozhledny na její vrchol.

Práce je sama o sobě výzkumem dalších cest/způsobů vytváření a práce s prostorem jak fyzickým, tak prostorem „virtuálním“. Zkoumá jeho dimenzionalitu, limity, kvality a odlišné způsoby vyjádřování v různých typech médií (video, kresba/text, audio, matematika, příběhy).

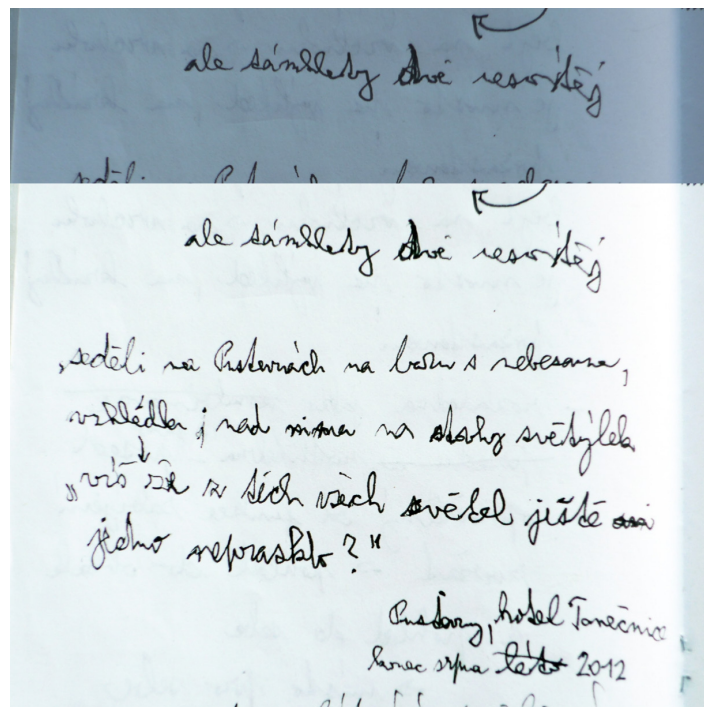
Je soustředěna na vytváření/přetváření prostoru jednoduchými činy a za pomoci lehce dostupných materiálů, které lze bez velkého úsilí transportovat nebo bez problémů zničit, znovu použít, vypít, sníst či spálit. Jedná se o přetváření prostoru krátkodobého charakteru – o události, které po sobě nemusí zanechat jinou stopu než zkazku o nich, nebo mohou být prvotním impulzem k dalšímu dění / aktivaci prostoru. Jsou alternativou k vytváření prostorů ze stálých materiálů.

Tento přístup tvorby prostoru se hodí i k řešení problematiky vrchu Maková. Vedle vytvoření vize pro vrch Maková se má diplomová práce sestávat ze série plánovaných / nenaplánovaných událostí na několika místech ve světě (Utö, Jeruzalém, Máková, Suomenlinna, Istanbul, Žlutava).

Zabývá se časovou a prostorovou teleportací, událostmi či jevy zachycenými v časových kapsulích – transportovanými, pozměněnými. Zabývá se (všedními) zázraky, příběhy, rituály, objekty a prostorem - jejich rozdíly, hyperprostorem, zachycováním prostoru zvukem nebo pohybem. Dále se zabývá prostorem textuálním a jeho vytvářením.

Výstupy jsou různé - živé události, artefakty, videa, audia, texty/kresby a tato kniha. Ta může být vnímána jako práce sama o sobě. Není dokumentací jednotlivých událostí, je jejich paralelou.

Obsah práce je rozdělen do třech celků. První část začíná zamyšlení nad prostorem jako takovým, na nějž plynule navazuje Příběh vrchu Maková. Druhá část se zaměřuje na inspiraci a souvislosti v současné tvorbě. Tato část je z větší části sepsána v podobě informativních profilů lidí, se kterými jsem se setkal, spolupracoval a kteří mě tímto ovlivnili. Dále obsahuje popis současných tendencí, moje přístupy k tvorbě a část mé textuální tvorby. Třetí část obsahuje mou práci textuální/kresebnou. Čtvrtá část je věnovaná zpracování *Rozhledny – Maková* a událostem minulým a budoucím, které zkoumají další formy tematu *Rozhledna*.

Obr. 1: ale támhlety dvě nesvítěj

„v baru tanečnice je strop plnej malejch světel.

A víš, že ani jedno ještě neprasklo!“

- Lenka Černotová

I. PRVNÍ ČÁST

Část prostorů, pohybu a příběhů

Key note

Tento text je pokusem o Rozhled - snažením se přiblížit se mu, dosáhnout ho

- aspoň na okamžik

- je ho možno vnímat jako pokus o pohyb a vytváření prostoru pohybem, těkáním, vynášením nových skutečností a vracením se k předešlým, měněním jich, neustálým zpochybňováním a pokusem o nekompromisnost – absurdním pokusem o přesnost – o objektivitu

- také je souhrnem záznamů zázraků (všedních), které se stejně tvoří v mysli každého

- je silně inspirována a volně parafrázuje filozofickou a beletristickou tvorbou Ladislava Klímy, Simona Thompsona, texty z knihy *Jení* od Vladimíra Kokolii, knihou *Svět vnímání* od Maurice Merleau-Pontyho, knihou Michala Šišky - *Malé věci v krajině*, text *An introduction to hypercubism* od Gabriela Shaloma a další a je založen na mém vnímání toho kolem a uvnitř

Po cestě na Makovou:

vše prohlédnout.

1 MOVEMENT MAKES SPACE APPEAR

Pohyb dává prostoru objevit se

Akce jím vedená prostor vytváří – dává mu dimenze, měřítko a určuje jeho limity/meze. Ty jsou limitami dosahu akce samé. Dál už jsou jen lvi a kříže – Bezprostředí – Nedělení se – Prázdnota.

1.1 Prostor jako neustálý pohyb vůle

Prostor je stálý pohyb v něm, jenž ho neustále přetváří/znovu vytváří. Není jiné stálosti než stálosti ruchu – činů – neustálého překontrolování/prozkoumávání prostoru – jeho okrajů – držení prostoru takového, aby se nezhroutil sám do sebe. Je to jako balancování. To je nejpřirozenější rovina věcí. Nic nemůže zůstat bez pohnutí. Stání bez pohnutí neexistuje. To by vedlo k okamžitému pádu.

Ve skutečnosti je stání nepřetržitým pohybem na místě. Je neustálým balancováním (těla) kolem svého bodu těžiště. Víření – udržování plynutí. Změna za změnou.

Pohyb – čin – je neustálým vymezováním se vůči prostoru, jenž kreuje, a dalším fenomům v něm se vyskytujícím, a vymezováním fenoménů a prostoru takového. Tím pohyb dává vznik sám sobě. Nejsm tady, jsem tu – byl. Tím vytváří jak sám sebe, tak také prostor – vzájemnost.

Vymezování se vůči prostoru je akt kreování Já/To – tedy určitého fenoménu vědomého si své existence a schopného dál vytvářet – budovat nové předěly prostoru, nazývat je, dávat zrod novým fenoménům a rozhodovat, co s nimi už bylo než se znovu nestanou. Je schopný přetvářet, hníst je, nechat je plynout, vzápětí je hned chytat po rozboření při boření samotném a během toho natáhnout a přeměnit v – Hruška! Vše pohybem. Vytvářet a bořit, kreovat a strhávat, pučet a trýznit, měnit - , posouvat, pak se vzdálit, zapálit, vysmrkat, přetrávit, vyhodit a nespádnout. Nevěsit. Kos – kdá.

Vytvořit hory jde lehce. Stačí k tomu deka, tok myšlenek, úhel pohledu nebo pár gest. To vše činem. Tyto a další jsou možnosti vytváření prostoru a podle toho, které zvolíme, vytvoříme jiný prostor. Ale to jsou slova.

Čin vytváří přístup do prostoru, začíná o něm vytvářet určité povědomí a vytváří nové vztahy s ním a v něm.

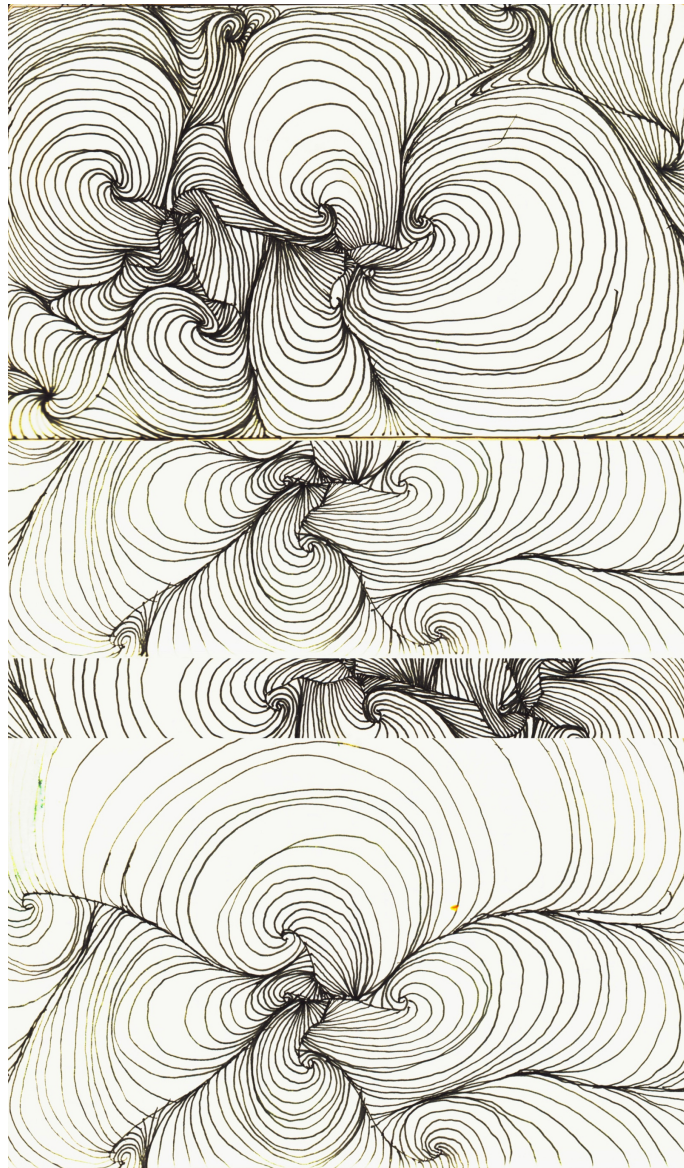
V závislosti na tom jak moc vědomý a jak moc směřovaný čin je, mění daný prostor a vytváří prostor jiný. Každá akce přetváří existující prostor(y) a tedy je(j) znovu a znovu vytváří. Může se kdykoliv změnit od naprosté podstaty – změnil se – jen díky intenci – tedy činu. Prostor bude než se stal, chci-li. *Bude-je-byl* – to jedním. Záleží na činech daný prostor vytvářejících - na vůli činů stát se/vejít v dění – se činit. Není potřeba velkého činu - pouze vědomí činu je činem samým. Pohyb je vědomí a vyjednávání s vesmírem a vyjednáváním vesmíru samotného. Vše je ve stálém pohybu.

Vše je pohybem, vše je hrou.

Slova.

Vyběhnout kopec jde za tři minuty, vyjít ho za osm vteřin. To je ovšem pouze jen čas, jaký nám byl dán znát. Dál. Vyběhnout kopec jde za desetinu vteřiny, vyj- a jsme zpět u - ovu a znovu vytváří. Znovu. Může se kdykoliv změnit od naprosté podstaty – změnil se - teď ne – už – jen díky intenci – tedy činu. Prostor bude než se stal, chci-li. *Bude-je-byl* – to jedním. K tomu není potřeba velkého činu - pouze vědomí ho - to je činem samým. Pohyb je vědomí a vyjednávání s vesmírem a vyjednáváním jeho samotného. Vše je ve stálém pohybu. Vše je pohybem, vše je hrou. Slova. Ty tvoří toto všechno – celý tento text.

Vyběhnout kopec jde za tři minuty, vyjít ho za osm vteřin. To je ovšem pouze jen čas jaký nám byl uměle. Dál. Vylétnout nad kopec jde za d – ještě jsem ani nezačal - psal. Ani nezačnu. Není potřeba, když už se stalo. Nezacyklit se.

Obr. 2: Movement makes space appear

1.2 Absence limit prostoru - Let

Všechny fenomény – vytvořené, pojmenované, zabírající prostor, dělící ho, vytyčující body v něm - mu dávají měřítko, směřují a omezují pohyb v něm. Větší a větší redukci fenoménů (objektů, slov, idejí,...) se stává pohyb více a více nespoutanější a méně limitujícím. Distance se nedají lehce určit, takže nakonec není jasné, zda se pohyb odehrává v nanomikroskopickém měřítku, nebo naopak v měřítku makroskopické. Není to jasné, jelikož to nehraje roli. Je to opomíjené. díky tomu je také možné překonat dlouhé distance nepatrným pohybem a překonávat neexistující vzdálenost naprosto vyčerpávajícím eternitním tahem odehrávajícím se ve skutečnosti pouze v jednom okamžiku – čase *ted'*. Tímto pohybem bez určitosti od a k čemu skrz co, kolem čeho se dostáváme do nekonečného víření – Letu – *víření v* – , setrvávání na místě a bytí v každíčkém okamžiku v jakémkoliv bodu. V tom tkví esence Letu – pohybu vyžadujícího ticho.

O-všem to jsou slova – jedna forma tvoření prostoru symboly zastupujícími jiné skutečnosti a zvuky s nimi spjaté. Pokud bychom se chtěli dostat k jádru (pokosit se vyjádřit, to kolem nás) počalo by omezování slov do stadia naprosté paralýzy → ta je popudem k činění →

Jsem

sem

su

s

pak čin-em

→ směju se

Nejedná se tedy o opisování/záznam skutečného *dění se* a převádění do jiného média – např. média jazyka / textu – v nezkreslené podobě. Dojde k vytvoření nového dění v jiném médiu - tedy prostoru - jenž s opisovaným funguje ve zdánlivé koherenci, ale ve skutečnosti zcela nezávisle jeden na druhém. Psaní (stejně tak věci řečené) je sledem

akcí/činů vytvářejících prostor textový (či mluvený), který není otiskem dění nebo myšlenek. V těchto jednotlivých prostorech fungují jiné zákony a omezení, vyplývající z nastolených pravidel, jiného časového proudu, dimenzionality atd. Proč se tedy snažit o tento marný boj a radši ho nevyužít k jinému záměru – ke Hře – záměru bez záměru jiného než *hraní si samotného* - k vybudování dalšího (nového) prostoru nesoucího v sobě zdánlivý stín otisku/matné tušení „Stalo se“ toho původního a nebo vůbec ne. Nový věci.

Vytváření nového zdá se být jednoduchým. Ve skutečnosti se jedná o přetěžký, všemohoucí akt. Akt vědomě náhodný – otevřený všemu s - k sobě samému - nespelnitelnými nároky, nic neočekávající - Zá zrak.

1.3 Nové věci

Při tvoření nového jevu není důležité na množství látky/surovin/materiálu. Esenciální je onen akt – akt: *Čiň*. Ten je oproti látce, ze které je tvořeno, tím opravdu nepostradatelným a stále a stále vzácnějším, zdá se.

Vše odvíjí se od konsekvencí, ve kterých se vyskytuje. Vše je na nich závislé, z nich vycházející a vždy v dialogu / vyjednávání s nimi. Souvislosti drží prostor pohromadě a určují jeho limity. Vše, co se pohybuje v rámci limit je tolerováno/přečteno/rozeznáno a je součástí prostoru. Je tím, co onen prostor tvoří.

Pro vytvoření Nové věci/nového jevu, je třeba být mimo prostor. Nemít ho. Tím není původcem jevu prostor samotný, či cokoliv, co je v prostoru zahrnuto.

Vše je tvořeno aktem/pohybem/činem. Aby se tedy vytvořil Nový jev, akt musí být jevem samým, a tedy sám sebe vytvářet. Je aktem stvoření bez stvořitele jiného než sebe sama. Je naprosto autonomním - oproštěným/vymaněným z prostoru - sebetvořícím aktem.

Je jevem vyskytnuvším se jednou nebo opakovaně na jednom či vícero místech bez jakékoliv pokusu dialogu s okolím. Je to cosi naprosto cizorodého v daném prostředí/prostoru – snad i nezachytitelného a neuchopitelného nástroji daného prostoru, ve kterém se zjeví. Nepodřizuje se vlastnostem daného prostoru a odporuje jeho logice.

A jak se vlastně do toho prostoru dostal, pokud už tam odedávna není? V tom momentu se stává esencí objektu – je to: *nTo* – objekt/jev, jenž není možné pojmenovat/zařadit/jakkoliv zpřístupnit. Stává se neosvětlitelným, nerozšifrovatelným – je Zázrakem byl už.

1.4 Vytváření povědomí vede k fenoménům

To, co je vlastně přijímáno, není ono *nTo*. Jsou to pouze projevy, echa, důsledky jeho působení/pouhé přítomnosti v daném prostoru. Není možné vidět jev přímo. Ale jelikož ani tyto echa nejsou nijak opodstatněny – není nalezen původce – jsou echa vnímaná jako *nTo*. A je to Nové. Není sice zcela bez původce jsouc echem jevu, ale vyskytnutím se – svým převodem – do jiného prostoru se Novým stalo.

Stalo, protože je brzy pojmenováno. Je zařazeno/založeno/uchláholeno. Pevná půda pod nohama - na okamžik jevem vzatá a všechna jistota jím zpochybněná – je zase rychle nabyta. Zpět. Věci se musí pojmenovat a zařadit do kontextu. Není možné, aby cokoli stálo mimo. Ani to, co se neustále mění a pohybuje. - *To je měňavé a hýbající se, děti. Je to Nepředvídatelné – inu co jiného byste čekaly.*

Povím Vám pohádku o – , no a pak zabil draka, zachránil carevnu a žili šťastně až do konce. Co byste čekaly. A tohle, to byla Pohádka. Nehádám. Víím. Je to jasné.

Takto se vytváří poznání / vědomí si. To je ovšem neustále potřebné si zpětně ověřovat a tím uchovávat. Utvrzovat se. Vše se děje v cyklu. Pohyby/akce se ověřováním a prozkoumáváním sebe sama počínají opakovat a tím se vytváří vědomí: *Znám*. Vytváří se podoba daná směrem nejmenšího odporu – směry naučenými. Nejen, že se vytváří pouze vědomí, ale ve stejném okamžiku se vytváří i limity/hranice, za které není radno se pouštět – to je tím.

Takto se prostory uchovávají/konzervují. Prostory se tímto aktem stávají fenomény. Vše se děje v cyklu / ve spirále / v cyklu. A věci se opakují – nabývají jisté formy z důvodu jejich rozpoznání od jiných – vyhraněním se. Nabývají formy. Nejsou neměnné či identické, ale jejich forma obsahuje znaky – jakési záchytné body – rozpoznatelné a propojitelné s jevyhudebě linoucí se z šachty nedostatkovým zbožím předešlymi. Pokud jsou určující/poznávací znaky obsaženy v dostatečné míře, mohou být

spojeny s předešlymi jevy. Pokud se tyto znaky hromadí, dochází k zrodu fenoménu. Pohyb se začíná periodicky opakovat a dostávat se do schránky zvyku. Začíná vytvářet cykly, rytmus.

Jeden cyklus se uzavřel a počíná se další. Tím se tvoří rituály.

1.5 Mimo cyklus

Pohyb je vědomí a vyjednávání s vesmírem a vyjednáváním jeho samého. Vše je ve stálém pohybu.

Čin vytváří přístup do prostoru a začíná o něm vytvářet určité povědomí. Dává prostoru rozměry a měřítko a vytváří nové vztahy s ním a v něm. Velikost/dopad činu a směřování činu mění daný prostor a vytváří prostor jiný. Každá akce přetváří existující prostor-em hnul jsem - a tedy je znovu a znovu vytváří. Hle.

Prostory jsou otevřené. Od své podstaty nemohou být prostory uzavřenými (věcmi). Nic by do nich nemohlo proniknout / začít je užívat a to uvnitř by vyhnulo – stalo by se věcí. Věci prostory pouze naplňují a nechají vyjevit jejich hraniční zóny. Mohou také mást a svádět jinam. Mohou nedávat smysl. Možnosti dané jsou neomezené, protože stejně jak jsou dané, jsou i vzaté.

Prostory jsou připravené k užívání, k pohybu v. Existují užíváním jich, vtisknutím jim funkce. Dají se jakkoliv transformovat/uzpůsobit k jinému účelu užívání. Tím se prostory mění v prostory jiné.

Prostory se dají také vytvářet jen zdánlivým zdáním prostoru. Prostým naznačením, pouhou ideou, neboť ta už je činem. O-všem slova. Vše, co je potřebné je

()

1.6 Cesty k dění stále od začátku

Aby se věci děly, je potřeba vytvořit místo/platformu.

Vytváření platformy – prostoru určeného pro dění na a v.

Prostor zvoucí dál to ostatní: *stát se*.

Vytváření potenciálu.

Jakmile se utvoří platforma/místo – dostatečně otevřené a flexibilní – začíná se nekontrolovatelně naplňovat vnějšími podněty. Ty dávají prostoru momentální formu / definují ho / stabilizují platformu/bázi a krouží živo v něm. Je to místo zvoucí vnější dovnitř: *Stát se*. Vytváří potenciál. Nevytváří uzavřenou formu. Je to místo pro dění *na* a *v*. Je pozváním. Pokud se místo počne vyhraňovat k okolí, začíná se transformovat z (podoby) prostoru / místa možností na místo daného a osvědčeného - na fenomén s jasně vytyčenými a definovanými hranicemi – na objekt – na To – Ono – vno – Ho – na opak prostoru – jeho absenci v daném místě – masiv homogenní látky – lokální nahromadění činů se stejným směřováním - ideologii. I místo vyhraňující se k okolí se naplňuje podněty, ale snad jen těmi již v něm obsáhlými. Bylo už. To není ono.

Zpět k Prostoru.

Prvotní akt může být cokoliv – slovo, gesto, idea

- to vše čin.

-

-

To je alespoň první podnět. Stačí – pro zatím.

To je první akce vedoucí k vytvoření prostoru. Další co je zapotřebí je Vůle – neustálý pohyb, natolik neukotvený a neomezený - vířící vším - nenechávající nic ustálit – posouvající limity – nechávající je zaniknout, aby byl prostor dostatečně zvoucí a

nevyhraňující se k novým podnětům. Je to neustálé balancování na okraji – na za-d hranici vkusu. Zachovává prostor v bodu počínání rozpadu – pojí ho dohromady – ne zpět – znovu a znovu a dostává ho do dalšího/přeměněného stavu těsně před dalším rozpadnutím. Podněty přicházejí, formují se a zase odcházejí ponechávající místo pro další přeformování. Prostor jsou ty *Místa mezi* – hroucení se během zrodu – vytváření destrukcí.

Klíč k vytváření – oprostít se od : je mi Líto. --- To znamená setrvávat na daném a uvnitř něj z důvodu strachu/nevole ztracení jistoty již známe a z nejistoty nalezení jistoty nové – z nevole k pohybu. Líto vedoucí ke kuklení se - vytyčování území – dělení prostoru – jen – očurávání – zahušťování – osifikaci – solidnost - BOX – (ne)klid – nehybná nestálost – Dost. Moje/Já. Mám. Nedám. To. Věci jsou v cyklu. Vše se opakuje/balí do ochrany schránky zvyku – naučení se. Z toho ven.

Vždyť vše mělo by být pohybem - vše Hrou. Jako kolotočáři, co se houpou i doma. Prostor je možností být cokoliv, kdykoliv a příště zase něco jiného – to je stejně totéž - anebo vůbec ne. Anebo vůbec ne – protože totéž.

(

Důležitost lomítka

Lomítko neodděluje, není hraniční zdí / bariérou. Umožňuje nabídnout víc možností výběru a dává na věci podívat z různých úhlů pohledu. Je darem všem pochybujícím. Nám

)

2 PŘÍBĚH MAKOVÉ

Rozhledna

Zpět k Zpět k prostoru

Vytvoří ho *pohyb* → obraz, myšlenka (), slovo

To další je součástí - Jí

Tak třeba

Pak pohled. Další počíná se z něho odvíjet. Prostor pro všeobjímající pohled zvoucí dál vše - nevybírající si, absorbující vše do sebe, nekriticky, bez předsudků. Nic neuchovávající. Absorbující vše – vše vyjevující – bez pohnutek, bez úmyslu, bez záměru. Stav myslí. Stav vědomí. Proudícnó. Vzdušno. Vzletno.

Je to místo pro rozhled. Je samo o sobě neexistující. Je pouze okamžitým odrazem okolí. Okolí je rozhlednou. Okolí, tedy vše. Místo odkud můžeme vidět vše, každíčký detail a vše přijímat v čisté podobě. Je to naprosté otevření smyslů. Odstranění hranic. Je to stav myslí, kdy nevnímáme To nebo Ono. Vnímáme totiž vše a vše je jedním.

2.1 Cesta Makové

Rozhledna je idea! Je ideou bez předešlé idey o jiných. Pozoruje. Je příjemcem - pouhým svědkem okolního dění -, který ve stejný moment svým pozorováním dává dění *stát se*. Snad jako potulný hudebník vyprávějící svými písněmi události z jiných krajů - přinášející je z - .

Příběh z cest

Příběh

o

cestě

dál

uvidíme

Vrch Maková se zdvíhá spolu s celým hřebenem, prvním valem Chřibů, na západ od Napajedel. Je to první hlídka, hraniční bašta, strážce údolí. Na druhou stranu od Napajedel zvedají se Vizovické vrchy. Zabíhají cípkem až k Napajedlům. S Chřiby tím vytvářejí údolní úžinu (průsmyk) mezi severně položeným Horno- a jižně položeným Dolnomoravským úvalem. Údolím teče řeka Morava. Jedná se o velmi unikátní a silné místo - o hranici čtyř geomorfologických oblastí - a dává to na sobě poznat. Ne okatě.

Musíte mu/jí jít trochu naproti, otevřít smysly víc a vnořit se - bez předsudků, bez očekávání - přijímat a nechat k sobě místo mluvit. Přesto ostražitě. Zasáhne Vás, uhrane, vyděsí. Musíte se dostat rejem skrz, proplétat se beze strachu; a výš - a pak jen záře na vrcholu - oči otevřené dokořán - za odměnu -

naplnění

zázrak

as

*

Maková

a

cesta na ní

začíná v údolí. Začíná na náměstí. Začíná v Napajedlích.

Vede přes řeku, přes koleje nebo pod nimi. Obchází Fatru Napajedla, přímou nikoho nepropustí, buď z jedné nebo z druhé strany. Hned za kolejami Vás pomalu začíná obklopotvat les – přátelský, vlídný. Čím stoupáte výš a noříte se hloub, les se začíná měnit. Ne znatelně zprvu, jen drobnými náznaky – podivnostmi -, kterým ani, zahloubání ve vlastních myšlenkách, nevěnujete pozornost..

Pak Vás ale probere, až když jste obklopeni a není cesty zpět. Energie se melou. Necítíte je, jen jejich záznamy můžete vidět, přehrát si je. Jsou vepsány ve stromech. Větve klikatí se, zalamují cizími boji. Stromy se proplétají a každý střílí k nebi jiným směrem. Je ohýbání a křiven – jen ne přímo – cestou největšího odporu dere se. Energie střílí ven a bojují spolu. Každá utrhnout si a prosadit si svou. Neřízeně řádí a zasáhnou vše, co je v cestě. Les - jeden multipolární magnet - jedno energetické bojiště.

Teď kam? Není cesty zpět. Je třeba jít dál. Ozbrojit se Vůlí a stoupat. Výš. A užívat si vše co se děje kolem. Každý moment. S očima obezřetně pozorovat. Přijímat nejdřív, očekávat a nechávat se překvapit – to ve stejný čas. Co asi stane se, vím? Někdy je potřeba se bránit, někdy vycenit zuby, zavrčít, aby se les rozestoupil zas. Ohnat se zpátky na číhající. Hlavně postupovat – krok za k rok. A pak najednou světlo a červeň rašící z bíla –

obsypaná zem. Probudíme se skrz a na pláň proběhnem. Pěšina nás vede. A je ticho. Pláň. A vše leží pod námi. Tam v údolí, kde ani nevěříme, že jsme před tím byli - nestihli jsme vyběhnout dost rychle, aby sami sebe na dole spatřili.

Rozprostírá se před námi kraj z vln zeleně. S malými domy v zemi, které tam dole tušíme. A na vrchol už jen kousek. Stromy ho dávají tušit, tam kousek za obzorem, ale ještě stále zůstává neviděn. Jenom ho tušíme, v náznacích, ze zkušenosti. Už se formuje. Je víc a víc konkrétní – mnohé možnosti podob jsou již vyloučeny -, než dole v údolí, kde pouhým slovem byl nebo jen ideou vznášející se – vzpomínkou z paměti zarostlou stromy. Už jen pár kroků, známek naší přítomnosti, postupem času mizících a stávajících se neschopnějších k dešifrování - přesto stále přítomných. Tak co, půjdeme stejnou cestou zpátky?

Cesta vede přes koleje, lesem vzhůru a okrajem louky až na vrchol.

Je to okruh s odbočkou.

Událo se 8. 12. 2013

/|V|V|V|V|\

Stroj času

na vzdušný pohon

Cesta na vrchol, cesta vrcholu vede z dávných dob.

Zuřivě sbíháme do údolí, abychom uzřeli sami sebe stojící na kopci.

Z hlubin vesmíru – s pohledem na projekce – světelné záznamy hvězd a galaxií z dob dávno minulých vypovídajících o světech třeba již dávno neexistujících. Také z dob utváření země. Z utváření pevného obalu země – litosféry. Z dob, kdy se zemské desky rozlomily a počaly se posouvat – nepřestaly. Počaly se posouvat, aby daly vzniknout pohořím a nížinám, údolím a jezerům, roklinám, hřebenům, vrcholům a průsmykům. Aby

daly krajině ráz, její charakter. Posouvaly a stále se posouvají nejen prostorem, který neustále tiše reformují svou přebrovskou tichou silou.

Desky se posouvají také časem. Dávají mu jiný rozměr. Rozměr, který nedokážeme za času našeho lidského věku pozorovat. Není pro nás uchopitelný jinak než abstraktně rozumově a pro jiné organizmy pravděpodobně nijak. Jinak neuchopitelný než vbudovaný hluboko do základů podvědomí.

V zemi leží minulost, uchovaná jen ve formě jejích současných záznamů, od kterých musíme, chceme-li se dobrat skutečného obrazu záznamu, odečíst všechny pozdější vlivy a transformace. Je to minulost vzdálená od nás na jeden lidský věk, nebo sahající až do hlubokého dávnověku zrodu země - do dob materií, mas, převelkého budování základů, základních prvků, bojujících a kolidujících, mísících se v náhodě -, a až k počátkům vesmíru samotného. V naší zemi se zobrazuje potenciál vesmíru - jedna možnost formy / jedna jeho část. Stejně jako my. My jsme zemí. Povstali jsme z ní. Jsme složení z nekonečných kombinací jejích stále mísících se částic. Stejně jako ostatní organismy, jsme zemí v pohybu, a dokonce jsme schopni (byť zatím stále primitivně) se od země na okamžiky odpoutat. Možná jsme i odpovědí na to, jak nechat aspoň část země vzlétnout – třeba kopec.

Vrch Maková se sune časem a prostorem.

My ho dobíháme právě v okamžiku teď, abychom se kousek svezli.

A co se na něm proletět?

^

^

^

^^

^^^^

Existují místa, kde dochází k uvolňování a vyzařování energií ven. Je to na pobřežích moří a oceánů, kde dochází ke střetu tří elementů. Také je to v místech, kde se setkávají, lámou litosferické desky. Často je to na hřebenech hor. Tato místa, jsou velmi silná a dokážou člověka a věci na nich nabít.

Vrch Maková a Žlutava, ležící asi 3,7 kilometrů severním směrem, byla místa, kde dříve stávala keltská oppida a strážila západovýchodní stezku. Vrch Makové měří 338 m.n.m. A je nejvyšším bodem katastru města Napajedel. V minulosti tam stál válečný bunkr a hvězdárna.

2.2 Situační popis Makové

V současném stavu je na vrchu Maková zatravněná oblast trojúhelníkového či slzovitého tvaru. Ze západu na východ měří louka 100 metrů a ze severu na jih 60 metrů. Louka je ohraničená ze severní a jižní strany poli. Západní stranu ohraničuje místní severojižně orientovaná asfaltová komunikace. Odděluje prostor louky od dalšího pole svažujícího se k blízkým Halenkovicím. U louky se komunikace rozšiřuje a vytváří tím místo pro možnost zaparkování. Z východního cípu louky vede polní cesta. Touto cestou se dá pěšky dostat do Napajedel. Oblast louky je v soukromém vlastnictví. Majitel kopce na místě vytvořil tři zatravněné terénní vlny (pahorky) situované v západní polovině oblasti. Dvě z terénních vln se zvedají přímo od komunikace. Jsou odděleny výše zmíněným pláckem na parkování a závorou zabraňující autům vjezdu na louku. Třetí vlna (pahorek) leží v centrální části západní poloviny louky na ose od rozšířeného místa asfaltové komunikace k polní cestě vedoucí do Napajedel. V jihovýchodní části je vysazeno pět třešní - pohybují se mezi výškou čtyř až sedmi metrů. V této části je také umístěná socha přátelství od napajedelské výtvarnice Evy Plaširybové. Jedná se o tři metry vysoký dřevěný symbol runy. Odkazuje na blízké archeologické naleziště z dob Keltů i z mladší doby bronzové v Halenkovicích.

Na východ od Makové se terén rychle snižuje směrem do údolí řeky Moravy, kde leží Napajedla. Spodní dobrá polovina svahu kopce je zalesněná. Ve vrchní části jsou pole a louky. Na druhou stranu se terén svažuje k obci Zadrínové. Komunikace vedoucí přes vrchol propojuje jižně položenou Spytihněv a severní silnici z Napajedel do Halenkovic. Nejbližší stavení jsou od vrcholu vzdálená tři sta metrů. Jedná se o první dům v Zadrínovém (nejvýchodnější části obce Halenkovice) ze západu a poslední pozemek zahrádkářské kolonie ze severovýchodu. Zahrádkářská kolonie leží na okraji Napajedel a sousedí svým jižním okrajem s lesem.

Vrch kopce je otevřený. Je rozhlednou sám o sobě. Poskytuje v horizontální rovině tři sta šedesáti stupňový rozhled na okolní krajinu. Z vrcholu je možné vidět téměř vše. Jen Napajedla ne. Aby i Napajedla byla vidět, musel by se pozorovatel ocitnout ve výšce 60 metrů nad vrcholem kopce a výš. Tak proč to omezovat.

Maková je nezalesněný vrch na hranici možností. Perfektní místo na výhled.

Proč ji neposunout za její hranice

nebo nad

/

2.3 Rozhledna

Nad propastí vznáší se strážce údolí, hranice, čarovného lesu

Rozhledna jsou reflexí jejího okolí, ideou a její materializací, cestou na ni, neustálým pohybem bez hnutí, neprostorem, virtuálním posedem, mýtem, portálem do jiných prostorů, objektem, záznamem, hudbou, životem samým, příběhem, eternitou, buňkou, pouhopouhým okamžikem, strojem času, celým univerzem.

`^#@%*^T*()>: { | j * ^ $ ^ + _ + - ? < L W ~ ~ , | \ ' : : ' ' ' ' | }`

Rozhledna v podobě létajícího cirkusu, vimanu, draka, přístřešku, plochy jezera, cukrový vaty, mamuta, koloběžky, medvědí strsti, vodních d'asů, polární záře, světla z majáku, obrazovky, hvězdy, jablka, okna do - , neprostoru ----- objektu

*

Levitující rozhledna

II. DRUHÁ ČÁST

část o lidech, inspiraci a praktikách

Život je výzkum – HRA - rozhledna

3 INSPIRACE - LIDÉ

„Další šanci, o které už delší dobu dost často uvažuji, je zkusit překvapit pozorovatele tím, že umění nechám absolutně splynout s realitou. Vezmu mu jeho identitu. Pozorovatel nesmí tušit, že to, co vnímá, je umění. Tam je možná jistá šance komunikovat normálně, bezprostředně, ale zároveň i nekonformně a třeba i neidentifikovatelně.“¹

Je takřka nemožné uvést inspiraci, ze které čerpám v celé šíři, jelikož mě inspiruje mnoho věcí kolem. A já nedokážu oddělit to méně důležité od ostatního, jelikož to ani nejde. Navíc mám špatnou paměť a u mnoha věcí si ani nedokážu uvědomit, že jsem jimi ovlivněn – tedy mě inspirují, ať už se proti nim vyhraňuji nebo s nimi jdu. Inspirovat může, jak filozofická stať, tak barva, zvuk či pohyb. V tom není rozdíl. Vždy si (ne)vybíráme a extrahujeme to, co chceme. Ale to vše je asi zřejmé a netřeba o tom psát.

Budu se tedy snažit uvést něco z toho, čím jsem fascinován a taky to, co mě neoslovuje – a tedy co ovlivňuje to, kdo jsem a co dělám.

Tímto se snažím zmapovat některé současné směry a tendence a uvést tím svou práci do souvislostí.

Začnu s lidmi. Lidmi, které jsem potkal a strávil s nimi nějaký čas, neboť věřím, že Ti na mě měli dopad největší. Navíc jsem líný vyhledávat věci na internetu a radši je potkávám a zažívám. Nevyžaduju, neočekávám, nevyhledávám si informace dopředu. Čekám, co přijde. Co mi bude dáno.

U lidí mě vždy nejvíc zajímá, jak žijí – jakými jsou. Jejich praxe je až vedlejší produkt - výstup. A často je to pro mě totéž. Fascinuje mě to, co se děje bokem - to bez začátku a konce – život.

1PŘEDSTAVY ÚTOČÍ: Jiří Černický. *PETR JEDINAK: FOTOGRAF* [online]. © jedinak.cz [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.jedinak.cz/stranky/txtcernicky.html>

3.1 Julischka Stengele

Julischka je umělkyně z Berlína pracující po celém světě. V Současné době studuje své druhé magisterské studium na Akademii výtvarných umění ve Vídni (Akademie der bildenden Künste Wien). Je fotografka a performerka.

Při svých performancích dává důraz na přímý kontakt s divákem. Pracuje s daným prostředím a místními souvislostmi (Site specific Art). Některé z jejích performancí/videí mohou být vnímány jako fotografické kompozice - barvy. U jiných performancí (zvláště v galerijních prostorech) používala své tělo jako sochařský materiál. Byla nainstalovaná v prostoru jako exponát. Zabývá se politikou těla a sexualitou. Napsala knížku o Burlesque scéně v Berlíně.

Společně s londýnskou Queer umělkyní Ashley Bailey jsme v létě ve Vídni vytvořili performance o vztazích, milostných úhelnících, lásce k domům a mezi nimi. Performance jsme prezentovali ve vnitřním dvoře bloku činžovních domů. Diváci představení sledovali z oken sousedících bytů a domovních schodišť. Všichni nájemníci přilehlých domů byli pozváni.²

3.2 Roswitha Emrich

Roswitha je umělkyně z Berlína. Vystudovala *Tanec a divadlo* na Freie Universität Berlin. Ve svých pracích se zabývá střetem dvou prostorů - pohybu ve fyzickém prostoru a videozáznamu tohoto pohybu. Pomocí kamery vytváří na různých místech (point of view) video průvodce, které mají divákovi ukázat daný prostor z jiné perspektivy. Roswitha často snímá zem/podlahu. V záběru se vyjevuje materiál podlahy – její praskliny, skvrny, listy, tráva - a stává se neustále měnícím se obrazem. Pojetí prostoru je v něm potlačené. Měřítko prostoru a také pocitová rychlost, se kterou člověk prostor prochází, se mění. Některé z těchto virtuálních túr jsou možné stáhnout do mobilních zařízení a divák (spectator) se může pokusit cestu zopakovat. Záběry jsou stříhané a prostory se mění. I samotný způsob snímání znesnadňuje orientaci. Člověk se tedy nachází v zajetí mezi dvěma prostory, jejichž pojítkem je fyzický pohyb. Roswitha umožňuje prozkoumat daný prostor a všimnout si jeho detailů. Umožňuje ztratit se a opět se nalézt.

2 Stránka bez názvu. *Stránka bez názvu* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.julischka.eu/>

Pro zkoumání prostoru používá také objekty denní potřeby, kterým dává - manipulováním s nimi - oživit. Předměty v nových souvislostech ztrácí původní účel užití. Čajový podšálek uvězněný v izolepové síti v zamčené skříní se transformuje do podoby kosmické lodi, prolétne prostorem k okennímu parapetu, aby se zase z něho - vedle konvice a hrnku – opět stal čajový podšálek. Pro spektátora se v prostoru zjevuje cizorodý nepřítomný objekt – pozůstatek z jiného času.

V Helsinkách jsme spolu s Roswithou pracovali na multilingvistickém projektu *Counting*. Skrz verbální cvičení jsme zkoumali potenciál a limity komunikace neomezované slovy spjatými v určitém jazyce s daným významem. Abychom se od těchto limit oprostili, používali jsme jednoduchou metodu počítání, jako výchozího bodu pro naše explorační. Jak velkou roli hraje výraz, modulace hlasu, řeč těla v naší komunikaci? Můžeme oprostěním se od věky svázaných slov dospět do stádia komunikace na jiné nezávislejší a benevolentnější úrovni? Je to krok dopředu nebo zpět?³

3.3 Jordan Grosse

Jordan je sochař z Normandie. V současné době studuje ve Strasbourgu. Pracuje s tvarem, s místy ohybu a rohy. Ty pak kopíruje a dále tvaruje. Jeho sochy jsou často podlouhlé – dřevěné hranoly, sádrové odlitky, silikonové negativy. Instaluje je jak v galerijních prostorech, tak ve veřejném prostoru, který se snaží dotvářet a reflektovat. Svými sochami, chce dosáhnout (touch) na věci vzdálené, na které by jinak dosáhnout nemohl. Tímto aktem se jich chce dotknout. Jsou prodloužením jeho těla.⁴

3.4 Johannes Willi

Johannes je umělec ze Švýcarska. Má dlouhé vlasy a vousy a hraje tenis. Tvoří knížky a prodává je na knižních trzích v B. Vaselu, Istanbulu,... Ve Švýcarsku spravuje umělecký prostor.

3 Roswitha emrich on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 Vimeo [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://vimeo.com/roswithaemrich>

4 Jordan Grosse. *Jordan Grosse* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.jordangrosse.com/>

V Helsinkách pro nás v rámci Open Laboratory (*viz Pozn.*) vařil typickou švýcarskou specialitu – vařené brambory se sýrem rozehrátým v mikrovlnce v provizorní kuchyni, kterou jsme toho dne postavili. Mezitím jsme pozorovali 90-ti minutový video záznam jeho pokusu. V něm zjišťoval, zda déle vydrží velký červený nafukovací balón nafukovaný mini kompresorem nebo cyklistický trikot, do něhož byl balón navlečen. Johannes dělá skvělé věci a dělá je lehce. Médii se neomezuje. Jeho nástroj je uhrančivá lenost.⁵

Pozn.:

Open Laboratory byl společný projekt výměnných studentů na Akademii výtvarných umění v Helsinkách. V období mezi 22. 11. - 5. 12. 2012 jsme přeměnili výstavní prostor *Kaiku gallery* na otevřenou laboratoř: dynamický pracovní prostor určený pro diskutování a vzájemné zkoumání myšlenek, týkajících se naší umělecké praxe a života, do kterého mohl vstoupit a začít ho užívat každý.

Název této show byl citátem od umělce z hnutí Fluxus - George Brechta: "if you want to know something you should spend your time with somebody who knows something."

První den jsme při vernisáži zbudovali ve středu prázdného prostoru velký společný stůl. Použili jsme odpadový materiál ze dřevodílů a kontejnerů. Každý den měl navíc jeden z nás prezentaci sebe, své umělecké praxe. Prezentace měly různou formu.

Účastníky/vystavujícími byli: Denise Fagner, Denise Onlu, Elina Belou, Elina Rantasuo, Emilie Fayt, Jente Ruts, Johannes Willi, Julia Schwittai, Jordan Grosse, Julischka Stengele, Katherine Midgley, Kristina Stahl, Martin Karel Klusoň, Matthias Nuytten, Pernille Kier, Sophie Woodfield, Kristoffer Due Petersen.⁶

5 Stránka bez názvu. *Stránka bez názvu* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://www.whatdoyouwant.ch/>

6 Jordan Grosse. *Jordan Grosse* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.jordangrosse.com/>

3.5 Saara Hannula

Saara je umělkyně z Helsinek. Pohybuje se v poli performance, vizuálních umění a veřejného aktivismu. Mezi jinými vyučuje na Taideyliopiston Teatterikorkeakoulu (Divadelní akademie), Kuvataideakatemia (Akademie výtvarných umění) a na Aalto Yliopisto (Aalto Univerzita) v Helsinkách a je součástí kolektivu Reality research center.⁷ Studovala architekturu. Performovala nebo režírovala řadu performancí. Letos začíná Saara doktorantská studia na Aalto university.

Performance berou často místo v nezvyklých prostorách (veřejný prostor,...). Nejedná se o klasické performance na jevišti. Zabývá se pohybem, vytvářením situací, interpersonálními a prostorovými vztahy s dopadem do běžného života, utopickou realitou a performancemi zprostředkovávajícími účastníkům/spektátorům zážitky (*více viz kap. 4.1.1. Participatorní umění*). V těchto performancích není performer aktérem, ale stává se průvodcem performancí/situací. Je organizátorem a designérem situace. Divák na sebe bere aktivní roli a je zapojován do situace/akce. Může měnit průběh dění. Tím se z diváka stává spoluautor a aktér v performanci. Performer zastává funkci "strážného anděla" a dohlíží na průběh situace.⁸

3.6 Marina Kronkvist

Marina žije v Helsinkách. Je terapeutka, učitelka i žákyně. Zabývá se vědomím a stavu těla, terapií pohybem a hrou, sexualitou. Učí na Akademii výtvarných umění v Helsinkách předmět Situation Lab (viz. níže) společně se Saarou Hannula. Je součástí berlínského centra *Schwelle*⁹ zabývajícího se zkoumáním těla hrou. Napsala knihu: *Hon som fick veta*. Knihu napsanou dítětem o smrti jejích rodičů.¹⁰

7 Reality Research Center: Meanwhile, elsewhere. *Todellisuuden tutkimuskeskus: Toisaalla, samaan aikaan...* [online]. © 2011-2013 [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://www.todellisuus.fi/en/periaatteet/>

8 Saara Hannula. *Saara Hannula* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://www.saarahannula.com/>

9 Marina Kronkvist: Touch&Play 2011. *Touch&Play Festival 2011* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://2011.touchandplay.org/who/researchers/marina-kronkvist/>

10 Marina Kronkvist: therapy, art, text, education & play. *WordPress.com: Get a Free Website and Blog Here* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://marinakronkvist.com/>

Pozn.:

Situation Lab je kurz zabývající se lidským tělem, jeho postavením v prostoru, vůči němu, v komunikaci s ním a dalšími těly. Také zkoumá lidské tělo jako tvůrce zvuku. Zkoumá prostory mezi a prostory vnitřní. Vytváří situace – jakési utopické verze reality – na základě jednoduchých partitur (score), které vytvářejí platformu – dávají pravidla. Vznikají performance, které nejsou primárně určené pro diváka. Jsou zážitkem a zkoumáním sebe sama, aniž by musely být jakkoliv patrné navenek. Jsou založeny na výzkumu a na hře. Tato cvičení mohou být podkladem pro vytvoření performance, jak participační, tak klasické.

Situation Lab vedli/vedou Pia Lindman, Saara Hannula, Marina Kronkvist, Heidi Fast a Malcolm Manning.¹¹

3.7 Malcolm Manning

Malcolm je pedagog, taneční choreograf a mentor ze Skotska v současnosti vyučující v Helsinkách a držící workshopy po Evropě (Berlín, Vídeň, Mnichov,...). Studoval mnoho pohybových, tanečních a choreografických praktik, Feldenkrais metodu, experimentální anatomii, autentický pohyb. Zabývá se pohybem a cestami k zpřístupnění lidského těla - jak se naučit pohybovat / jak se učit pohybem / jak aktivovat tělo a mysl. Jeho prezence a výukové metody se nesou v lehkém duchu. Pohybová cvičení vychází ze základních, přirozených pohybů – chůze, vstávání ze země. Pro hlubší aktivování a uvědomění si vlastního těla používá počítačové modely těla a model kostry. Zapojuje psaní a vyprávění příběhů do práce s pohybem a k vytváření choreografie.¹²

11 Situation Laboratory: Saara Hannula. *Saara Hannula* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://www.saarahannula.com/situation-laboratory/>

12 Movetolearn.com. *Movetolearn.com* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.movetolearn.com/>

3.8 Nella Turki

Nella je performerka studující, pracující a tančící po celém světě. Zabývá se choreografií, loutkářstvím (object manipulation), malbou, sochařinou. K těmto činnostem přistupuje přes pohyb. Zkoumá propojení a vzájemné působení tanečníka a hudebníka. Vytváří duety, v nichž jeden nepozná, kdo vede – zda hudebník nebo tanečník. Vedoucí role se mezi dvěma neustále přesouvá až není. Vyjevuje se prostor *mezi*.¹³

V „loutkařině“ užívá každodenních či nalezených objektů, které jsou následně pohybem / činností „loutkoherce“ přivedeny do centra dění a začínají žít samy o sobě. - Lidé sedí kolem stolu, servírují čaj a popíjí ho ze šálků.¹⁴

Spolupracovala také na několika projektech s píseckým divadlem Continuo¹⁵. To ve svých představeních kombinuje fyzické herectví, tanec, cirkusové techniky, výraznou výtvarnou stylizaci a živou hudbu.

3.9 Pernille Kier a Kristoffer Due Peterson

Pernille a Kristoffer jsou pár z Dánska. Oba umělci. Chtěli si pořídit miminko a za peníze z mateřské odjet do Japonska a tam žít.^{16,17}

3.10 Simon Thompson

Je umělec z Velké Británie žijící v Bruselu. Dělá věci, ze kterých jde hlava kolem. Po jeho přednášce v Helsinkách v roce 2013 a konzultaci s ním jsme se nemohli bavit o

13 Anhel_. *Anhel_* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.anhels.com/>

14 NellaT on Vimeo. *Divadlo CONTINUO Theatre* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user7033447>

15 Divadlo CONTINUO Theatre. *Divadlo CONTINUO Theatre* [online]. © 2010 - 2013 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.continuo.cz/>

16 Pernille Kier. *WordPress.com: Get a Free Website and Blog Here* [online]. @ Pernille Kier [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://pernikkier.wordpress.com/>

17 Pernille Kier on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here: https://vimeo.com/* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user13884277>

ničím jiném než o tematech, která otevřel. Mluvil o různých typech médií - o malbách, které jsou textem, o textech, které jsou malbou, o objektech, které nejsou ničím jiným než informacemi a o objektech oprostěných od kontextu – objektu, který není nositelem informací, který nic nesděluje a je nezařaditelný do okolního prostoru (*více viz kap. 4.5.1 Objekt*).

Také mluvil o změně ve vnímání umění a zpřístupnění umění široké veřejnosti za poslední dekády díky průvodním informativním textům v galeriích, které dávají návštěvníkovi pevnou půdu pod nohama a dovolí mu akceptovat kupříkladu i pornografickou fotografii nezletilé dívky vyfocenou jejím otcem. Mluvil o věcech na hranicích chápání a celou dobu člověk nevěděl, jestli hraje nebo ne, a co a koho hraje. Jeho přednáška nebyla přednáškou. Simon Thompson je Velký třesk! Vystavuje po celém světě. Svá díla nevyrobí. Dává si je vyrábět. V současné době se zajímá o objekty.

Ne vše by mělo být vysvětlováno. Je potřebné, aby existovaly věci, které nejdou uchopit. Kolem kterých chodíte a nevíte, co si o nich myslet. Můžou Vás štvát, můžete s nimi nesouhlasit, zbrojit proti nim.

3.11 Petri Hytönen

Petri je malíř, kreslíř, člověk, dítě. Učí malbu na Akademii výtvarných umění v Helsinkách. Má neustále jiskry v očích. Učil mě kreslit.

Spolupracoval jsem s ním na společném projektu třech Helsinských univerzit. Jednalo se o multidisciplinární performance v prázdné tovární hale experimentující a kombinující dohromady vizuální umění, performance, sound design, živý zpěv a hru na hudební nástroje. Byl postaven na základě operety Fairy Queen od Henryho Pucella s libretem ze Shakespearovy *A Midsummer night's dream*. Projekt vyústil z dvoutýdenních intenzivních workshopů, choreografie a dramaturgie a byl představen ve čtyřech večerních performancích.¹⁸

18 Petri Hytönen. *Petri Hytönen* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.petrihytonen.com/index.html>

3.12 Caspar Stracke

Caspar pochází z Německa. Žije střídavě v New Yorku a Helsinkách. Je profesor a učí na Akademii výtvarných umění v Helsinkách. Jeho zaměření je video (moving image) a video instalace. Ve svých pracech se zabývá pohybem a propojováním různých míst, urbanismem, architekturou a dalšími. Na akademii vedl/vede kurzy zabývající se volumetrií (3D natáčení), depth filmmaking technologií a dalšími novými postupy v oblasti videa. V rámci těchto kurzů zve umělce z celého světa, aby v nich prezentovali svou práci a obeznámili studenty z tematikou/technologií.¹⁹²⁰

3.13 Gabriel Shalom

Gabriel žije v Berlíně. Zabývá se prací s videem a audiem. Fragmentuje videa, na kterých lidé provozují každodenní činnosti (mytí, krájení zeleniny – jak je to v jeho audiovizuálním díle *wash choose peel chop rinse*) nebo užívají jim dané věci/objekty. Touto fragmentací, která je omezená médiem digitálního videa (běžně 24 snímků za vteřinu), vznikají zdánlivě nové zvuky nespojitelné s původní činností - nové zvukové krajiny a rytmické kompozice. Vytváří tím hudbu, kterou následně převádí i do grafické podoby. Vznikají působivé audiovizuální kompozice – působivé ve své obyčejnosti a neobyčejnosti.²¹²²

Vedle své vlastní tvorby píše a přednáší o Hyperkubizmu – objektově orientované estetice. Snaží se mapovat nové fenomény v médiích zaznamenávajících realitu a pracujících s ní - audio, video, web, programování, počítačové hry, street art, veřejné intervence, video projekce et cetera, a jejich snahu o zprostředkování další dimenze(i) vnímání – přiblížení se co nejvíce realitě. Je to nová multimediální a multidimenzionální estetika, která je těžko vymežitelná a identifikovatelná. Jedná se o objekty/fenomény

19 Index. *Index* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.videokasbah.net/>

20 Caspar stracke on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user5195723>

21 Gabriel Shalom. *Gabriel Shalom* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.gabrielshalom.com/>

22 Gabriel Shalom on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://vimeo.com/gabrielshalom>

objevující se v různých typech médií a v různých podobách fungujících simultánně v několika časových liniích. Není to zdaleka uzavřená a identifikovatelná estetika.²³

Jevy, o kterých píše ve svém manifestu jsou v konečném důsledku úzce spjaté s reprezentací prostoru ve virtuálních médiích, jejich limitách a v prozatím stále trvající nedokonalosti v přepisu (doufá v přepis reality do virtuální formy např. ve formě hologramů), ale dají se brát jako skvělé výchozí hledisko k dalším úvahám o objektivosti, jevech, prostoru a k vytváření jevů nových, propojování (zdánlivě) nesouvisejících jevů, k dalším úvahám o lidských smyslech a způsobech vnímání věcí kolem.

3.14 James George

James je mediální umělec z Brooklynu, který se zabývá kreativním programátorstvím a technologií depth film making a zajímá se o dopad nových a rychle se rozvíjejících médií na společnost.

S umělkyní Karolinou Sobeckou vytvořil a naprogramoval interaktivní instalaci s názvem Sniff. Do prázdné pouliční výlohy promítali virtuálního, zdánlivě holografického psa. Ten byl naprogramován tak, aby se choval a reagoval na kolemjdoucí osoby jako živý pes.²⁴

Také spoluvyvinul RGBD Toolkit, což je open source software určený pro 3D natáčení. Software kombinuje data z digitální zrcadlové kamery (DSLR) a pohybového senzoru Microsoft kinect. Pohybový senzor vytvoří hloubkovou mapu snímaného prostředí a data z kamery mu dodají barvy/texturu, jejíž vlastnosti mohou být nastaveny a později upravovány. Tím se vytvoří pohyblivý 3D obraz, jaký známe z modelovacích softwarů, ve kterých se tvoří 3D animované filmy nebo počítačové vizualizace. Tak, jako v modelovacích softwarech, je i v tomto přítomna virtuální kamera, která se může volně pohybovat neustále mapovaným prostorem nezávisle na fyzické poloze kamery/kinectu. Z

23 Theory: Gabriel Shalom. *Gabriel Shalom* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.gabrielshalom.com/theory/>

24 James Geroge. *James George* [online]. © 2011-2012 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://www.jamesgeorge.org/>

Objektu/osoby je ovšem viditelný pouze povrch, který je viditelný z polohy kamery/kinectu a není ve zdánlivém „stínu“.²⁵²⁶

3.15 Anouk de Clercq

Anouk je původem z Belgie. Inspiruje se architekturou. Pracuje s médiem videa, animace a také jejich instalace/projekce ve veřejných/neveřejných prostorech. Ve svých videích/animacích zkoumá za pomoci různých technologií nové postupy, jak mapovat existující, nebo vytvářet nové virtuální prostory. Někdy se jedná o skutečně existující prostory, které abstrahuje a přetváří, kupříkladu prostým rozlišením světla a stínu, někdy se jedná o prostory nové. Pracuje ve škále černé a bílé.²⁷²⁸

Její poslední práce nazvaná *Thing* má dvě formy - formu videoanimace a formu knihy. K vytvoření animace použila 3D scanner a tři existující prostory. Na videu vidíme průlety éterickou, ne zcela jasnou krajinou/architekturou, sestávající se pouze ze zářících bodů. Zvukovou stopou k videu je pouze hlas architekta. Hovoří o prostoru a architektuře. Neopisuje existující prostor/budovu. Právě svým popisem onen prostor kreuje a tím mu dává na existenci. Určuje, co je důležité, co je definované /popsané dopodrobna a co je jen načrtnuté v základních obrysech. Stejně jako animace samotná.

3.16 Andrej Bogush

Andrej je původem z Ruska. Žije ve Finsku a studuje na Akademii výtvarných umění v Helsinkách. Vytváří fotografické a audiovizuální koláže. V nich míchá záběry z přírody s čistými barevnými plochami, texty, prvky z virtuálního světa a 3D vizualizacemi. Rotováním jedné a více obrazovek v pomyslném video prostoru ukazuje na skutečnou

25 James George on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://vimeo.com/obviousjim>

26 CLOUDS: Bruce Sterling on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://vimeo.com/56645188>

27 Anouk De Clercq. *Anouk De Clercq* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://www.portapak.be/>

28 Anouk De Clercq on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user4524399>

dvojrozměrnost videa jako média. Paradoxně se při tomto rotování může v některých chvílích zdát, že objekty z rotující plochy vystávají. Dává tak za vznik novým pseudo prostorům. Video, audio záznamy a fotografie, ze kterých skládá své koláže, jsou útržky z cest / vzpomínky. Doplňuje je texty, které ovšem nemusí být k projektovanému jakkoliv relevantní. Jedná se o impresi, vysvětlení procesu tvorby, zkoumání viděného. Asi. Svými kolážemi vytváří nové emoce.²⁹³⁰

3.17 Bram Kuypers

Od mládí chtěl být pilotem, ale stal se umělcem. Je konceptuální cyklista a umí napodobit zvuky veškerých typů letadel. Žije a studuje v holandském Arnhemu. Používá nalezené objekty, jak živé, tak průmyslově vyrobené. Jeho díla obsahují, letadla, vánoční stromky a zlatá vajíčka, cesty na kole.

Uhranul mě svou prací, ve které použil vyhozený vánoční stromek. Kapesním nožem z něj odřezal většinu větví. Zbylé pokryl modrým pigmentem. Nesnažil se o umělé tvarování/zaoblování materiálu. Vzal přírodní materiál a ten pak zpracoval jednoduchými manuálními postupy.³¹³²

Ve filmu Moniky Czyzyk hrál pilota a sama sebe a postavil si na ostrově vlastní runway. Taky strávil měsíc pečlivým hoblováním palety, aby ji nakonec nespálil. V dalším projektu se snažil přepravit vrabce z Holandska do Finska a zase zpět.

29 Andrey bogush. *Andrey bogush* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://andreybogush.com/>

30 Andrey bogush on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://vimeo.com/andreybogush>

31 Bram Jurjen Kuypers: about. *Create website. Make the design you want: start* [online]. Bram Jurjen Kuypers © [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.bramjurjenkuypers.bera.me/>

32 Bram Jurjen Kuypers on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user16098408>

3.18 Monika Czyzyk

Monika studuje na Akademiích výtvarných umění v Helsinkách a v Krakově malbu. V posledních letech se ale více zaobírá videem a filmy. Její tvorba je jako nikdy nekončící proces, neustálé změny a posedlost prací. Vypráví příběhy, aniž by je vyprávěla. Dává dohromady zdánlivě nesouvisející věci a tvoří z nich koláže.³³

Na nejjihněji položeném finském ostrově Utö točila svůj první hraný film. K němu přizvala své přátele z různých koutů Evropy, aby v něm hráli. Ve filmu se mísí hrané role se skutečnými osobami a hranice mezi nimi se stírají. Monika ve svém filmu využívá dovednosti protagonistů, jejich přirozené vystupování a díla jimi vytvářená, které se díky natáčení posouvají do dalších poloh a s ostatními vytvářejí nové souvislosti. Vytváří tedy cosi mezi sympoziem, natáčením a skupinovou terapií. Díky natáčení jako pojíciému prvku utvořené komunity jsou tyto chvíle daleko intenzivnější a emotivnější než na klasickém sympoziu, kde si všichni zalezou do svého prostoru a pracují si na vlastních věcech. Lidé se dostávají ze svých komfortních zón. Emoce pryští ven a Monika je zachycuje. Dává působit dojmem, že neví co dělá, ale ví to naprosto přesně. Mám podezření, že je génius.

3.19 Walter Dewald

Walter má španělsko-belgicko-finské předky. Studuje na Akademii výtvarných umění v Helsinkách a je umělec s širokým polem působení. Je to filozofující multiinstrumentalista. Maluje, kreslí, píše, dělá instalace a dívky se před ním svlékají a tančí na stolech.³⁴

Ve filmu Moniky Czyzyk hrál postavu šlechtice – vlka uvězněného v lidském těle žijícího v majáku a neustále cosi sepisujícího. Taky hrál sám sebe. Chce natočit postapokalyptický celovečerní film odehrávající se v nonstop baru. Ve Finsku neexistuje ani jeden nonstop bar.

33 Monika Czyzyk on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09].

Dostupné z: <http://vimeo.com/user12056552>

34 Walter Dewald. *Sign up: Tumblr* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://walterdewald.tumblr.com/>

3.20 Ninni Wager

Ninni studuje na Akademii výtvarných umění v Helsinkách. Pracuje s více médii. Buduje různé stroje, které působením vnějších vlivů malují nebo hrají. Je součástí umělecké skupiny Airbakers. V rámci jejich kontinuálního projektu vytvořily ze dřeva velký hrací stroj s názvem *HYRSKYNYMYRSKYNY*.³⁵

Ninni je člověk, který nad vším hluboce přemýšlí - neustále od začátku. Nic není předem dané.

V Istanbulu jsme si hráli. Pobíhali jsme ulicemi, házeli si s citróny, házeli je lidem, lízali jsme je a šklebili se na sebe. Byli jsme tam v rámci workshopu veřejných intervencí *A whisp of Smoke in the wind* vedený umělci Anu Pennanen a Stéphanem Querrecem právě v době vypuknutí demonstrací na Taxim Square.

Ninni pouze pomocí kříd a naší akce vyvolala neobvykle mocné reakce ze strany místních. Skrz kresbu na zem jsme ve skupince šesti lidí měli pohybem prostorem vyjednávat o tom jakým způsobem, kudy a jak rychle se dostaneme na opačnou stranu černého trhu. Lezli jsme na bobku po zemi a za sebou zanechávali bílé stopy po křídách.³⁶

3.21 Linda Jasmin Mayer

Linda pochází z Dolomit v Jižním Tyrolsku. Vystudovala Akademii výtvarných umění v Helsinkách. Žije a pracuje v Kodani a Helsinkách. Dává důraz na mezilidskou komunikaci, vzájemnou pomoc, spolupráci a sdílení. Chtěla by být ženou v domácnosti a je fascinována sněžnými rolbami a ledoborci. O nich vytvořila několik videoprací³⁷ a také postavila lidský ledoborec – maketu jednoho z finských ledoborců –, jehož pomocí se snažila prolomit ledy na závěrečné výstavě na Akademii v Helsinkách.

Vytvořila společenskou hru. Lidé pohybující se v ledoborci byli nuceni navázat kontakt s lidmi z vnějšku a přesvědčit je, aby si s nimi vyměnili místa uvnitř atd. Už objekt

35 "Preparing for the post-apocalyptic times" 2012: airbakers. *WordPress.com* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://airbakers.wordpress.com/about/>

36 Ni Nni. *WordPress.com* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://ninniwager.wordpress.com/>

37 Linda Jasmin Mayer on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user12339914>

lodi pohybující se výstavou byl sám o sobě – svou cizorodostí a nevšedností – nástrojem pro prolomení atmosféry vernisáže.

S Walterem Dewaldem a Bramem Kuyperssem jsme pro její projekt nahráli zvukovou stopu.³⁸

3.22 Lenka Černotová

Lenka je z Místku. Hrála závodně hokej. Miluje pivo a čokoládu. Seznámila mě s Ladislavem Klímou. Maluje vlky. Nechtěla by, abych o ní psal víc.

Vystudovala řadu škol, teď studuje na AVU. Měli jsme spolu dvě výstavy *Všem cuchtám a ztroskotancům* v Krakově ve sklepních prostorách Akademie výtvarných umění a *Čujky* v Galerii Garáž ve Zlíně. Hráli jsme spolu ve filmu Moniky Czyzyk. Hrála tam sestru šlechtice a samu sebe.

Jedno odpoledne jsme strávili v hospodě s asi dvaceti Ultras fanoušky ze Sparty. Já měl vyholenou třetinu hlavy, byl jsem pro ně za „pankáče“ a očekával jsem vše. Lenka kouřila a kreslila si.

3.23 Bohdan Holomíček

Bohdan je bytostný fotograf. Fotí vše, co se točí kolem lidí, a fotí neustále. Jednou ve Stříteži, když dokumentoval Střítežskou míli – pobíhal kolem společně s běžci, v každé ruce po fotoaparátu a hned to odpoledne fotky ukazoval.

Bohdan fotky fotí a následně je ukazuje. Dělá velkolepou show. Lehce. Dokáže strávit celou noc popíjením vína a promítáním fotek. Sedí, pije, pouští hudbu, překlápává fotky – tím je animuje – mění rytmus, dotváří atmosféru a vše komentuje. Děje se. Je živo. Vypije se celý sklep. Pak vyjde slunce.

38 Linda Jasmin Mayer. *Linda Jasmin Mayer* [online]. [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://lindajasminmayer.com/>

3.24 Šárka Hrouzková

Je malířka a pedagožka původem z Ostravy. Žije a učí v Dolním Újezdě u města Litomyšl. Vede soukromé Výtvarné studio pro výtvarně nadané děti a mládež.³⁹ Tím pro ně vytváří prostor pro rozvoj jejich potenciálu. Svě žáky vede liberálně. Nikdy jí nevadilo, jak moc jsem se odklonil od zadání. Vychovala mě.⁴⁰

3.25 Veronika Šrek Bromová a Ivan Šrek

Veronika a Šrek bydlí na usedlosti Chaos ve Stříteži u Poličky, kde se starají o kus země. Obdělávají ho, hospodaří a pořádají na něm výtvarná sympozia, hudební akce, workshopy a v podkroví vedou galerii Kabinet. Jsou zapojeni do programu Wwoof – který zprostředkovává spojení mezi ekologickými farmami a dobrovolníky pomáhajícími výměnou za stravu a pobyt.^{41,42}

Jsou otevření těm, kteří přicházejí. Dávají dohromady umění, lidi, řemeslo a ekologii.⁴³

3.26 Jakub Orel Tomáš

Jeho život je performance, láska a mír. Je bytost z lesa. Komunikuje úsměvem, zpěvem a hudbou. Studuje na FAVU. Hraje v hudební skupině 3. *kultura* a taky vystupuje sám jako *Král Doubek*. Zpěv, kytara, flétna, bubny.⁴⁴

39 Výtvarné studio Dolní Újezd: soukromá ZUŠ, o.p.s. *Šárka Hrouzková* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.vytvarnestudiodu.cz/>

40 Šárka Hrouzková. *Šárka Hrouzková* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.sarkahrouzkova.cz/>

41 Stránka bez názvu. *Webové stránky* [online]. © 2005-2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.wwoof.cz/>

42 World Wide Opportunities on Organic Farms - WWOOF. *World Wide Opportunities on Organic Farms - WWOOF* [online]. © 2013 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.wwoof.net/>

43 Stránka nebyla nalezena.: Planeta CHAOS. *WordPress: Čeština pro WordPress* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://planeta-chaos.cz/galerie-kabinet-stritez/>

44 Král Doubek: Úvod - Bandzone.cz. *Bandzone.cz* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://bandzone.cz/oaking>

3.27 Kateřina Dobroslava Drahošová a Petr Švolba

Dobruška s Petrem se snaží zkombinovat klasický a nomádský způsob života.⁴⁵ Žili na různých místech v Evropě a na cestách mezi nimi. Organizují symposium Šumákart (2010 -) v Horní Vltavici⁴⁶ a zapojují se do projektu *Umění spojení*, zaměřujícího se na zlepšení kontaktu v místní komunitě mezi různými skupinami. Projekt pořádá GASK (Galerie středočeského kraje) v Kutné Hoře. Pracovali a žili na biodynamických farmách ve Finsku a v Belgii.

Vedle toho cirkusačí, kreslí, malují, vytváří sochy, objekty. Opravují a oživují. Mají dva psy.⁴⁷⁴⁸

3.28 Dominik Strouhal a Marika Volfová

Žijí spolu v Brně a studují na FAVU. Mají psa Karhu (finsky Medvěd).

Marika maluje a kreslí obrazy, ve kterých se mísí a koexistují spolu lidé, zvířata, různorodé kultury a subkultury, náboženství, místa, rituály a barvy. Vše na jednom místě – na ploše plátna - v ní.⁴⁹

Dominik studuje performance u Tomáše Rullera. Dělá performance založené na životě a s ním spojených rituálech středoamerických indiánů. Snaží se v nich propojit jejich kulturu/ způsob žití s tím naším. Dělá indiánské sauny po České Republice, vede obřady a v Břeclavi má čajovnu.⁵⁰

45 Kateřina Dobroslava Drahošová & Petr Švolba. ---*The Nomadic Village*--- [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://nomadic.cd/2014/artists/frames/katpetr.html>

46 Stránka bez názvu. *Tumblr* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://sumakart.tumblr.com/>

47 Vita: Katerina Dobroslava Drahosova – NPIECE. *Katerina Dobroslava Drahosova – NPIECE* [online]. © 2013, 2014 [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://npiece.com/katerina-dobroslava-drahosova/vita>

48 P E T R Š V O L B A. *Blogger* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://svolbap.blogspot.cz/>

49 Marika Volfová. *Fakulta výtvarných umění* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://animal.ffa.vutbr.cz/~xvvolfova/>

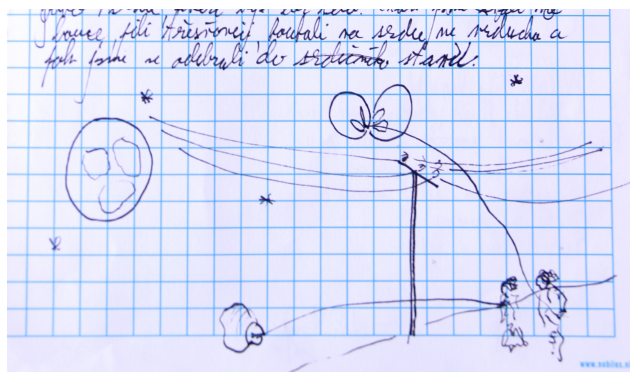
50 Dominik Strouhal. *Fakulta výtvarných umění* [online]. [cit. 2014-05-08]. Dostupné z: <http://animal.ffa.vutbr.cz/~xvstrouhal/>

3.29 Miki-discjockey Mikuláš (Mikuláš Rittstein)

Mikuláš bydlí v Praze. Maluje krajiny bez lidí proto, aby si je lidé mohli sami obydlit a pod jménem Miki-discjockey Mikuláš dělá živé pódiové show. Pouštěnou hudbu 70. a 80. let doplňuje o pronášená hesla do mikrofonu (útržky příběhů a osob, které potkal). Vystudoval na AVU.

3.30 Michail Bukovjan

Žije v Praze Je taneční mistr, postava z nonstopů, mim a aktivista. Pouštěli jsme spolu igelitové tašky. Létaly vodorně.

3.31 Tereza Kovářová

Obr. 3 Michail Bukovian. Pouštění draků. 2013

Tereza je z Ostravy. Studuje film na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Je neustále v pohybu. Žije tak, jak by mohla žít, a natáčí o tom filmy.

Natočila *Skoro úplně vymyšlený film* na motivy básně od Charlese Bukovského o vztahu existujícím v podobě iluze o něm, a deziluzích ze vztahů neiluzivních.

Chystá film o skupině přátel bydlících v paneláku uprostřed chmelového pole. Aby si mohli odkoupit své byty před vypršením nájemní smlouvy, jedou s kamionem do Norska pro vyhozené nespotřebované potraviny ze supermarketů (dumpster diving), aby je pak v Čechách prodali.

Točí filmy o představách a o potřebnosti přímé lidské komunikace, které se tak lehkou vyhýbáme. Točí filmy, jako by svět byl film.⁵¹⁵²

51 Tereza Kovářová: ČSFD.cz. Česko-Slovenská filmová databáze: ČSFD.cz [online]. © 2001-2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/tvurce/79367-tereza-kovarova/>

52 Tereza Kovářová on Vimeo. Vimeo, Your Videos Belong Here [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user5938777>

3.32 Petra Ptáčková

Petra je producentka. Studovala na UTB ve Zlíně. V současné době studuje na FAMU. Produkovala nesčetně hraných a animovaných filmů. Mezi jinými filmy Terezy Kovářové.⁵³ Dokáže sehnat a zařídit cokoliv. Na počkání sežene dešť'ostroj "*pro ty velké kapky*" Petra Ptáčková.

3.33 Vojta Skácel

Vojta žije ve Zlíně. Je představitel performativního psaní.⁵⁴ Založil a spravuje Galerii Garáž v garážové kolonii na Burešově ve Zlíně⁵⁵. Jako kurátor je velice aktivní. Galerie svým měřítkem perfektně koresponduje s městem Zlín.

Jeho galerii vnímám jako jednu velkou stále se transformující malbu. Prostor přemalovává a upravuje ho pro záměry vystavujících. Vzniká tím velká prostorová malba.

"Vojta Skácel. Hvědička – křížek. Stačí to?" Vojta Skácel

3.34 Małgorzata Goździk

Małgorzata je z Polska. Studuje malbu a intermédiá na Akademii výtvarných umění v Krakově. Cestuje po celém světě, tančí na ulici a potkává lidi. Svým tancem reaguje na architekturu, ducha místa a na okamžitou situaci. Tančili jsme spolu na ulicích Kodaně, Vídně, Berlína.

Své vzpomínky na lidi, které potkává zachycuje ve svých malbách. Maluje lidi a předměty s nimi spojené jako objekty. Nejsou součástí okolí. Existují samy o sobě.⁵⁶

53 Petra Ptáčková. *Blogger* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://petraptackova.blogspot.cz/>

54 Vojtěch Skácel Art gallery. *Sell paintings, buy original artworks and fine art prints on Artmajeur* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.artmajeur.com/vojtechskacel/>

55 Galerie Garáž. *Galerie Garáž* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.galeriegaraz.cz/>

56 Flying margherita on Vimeo. *Vimeo, Your Videos Belong Here* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://vimeo.com/user12068404>

3.35 Martin Hurych

Martin studuje architekturu na VUT v Brně a chce studovat Jazzovou kytaru na JAMU. V létě obvykle kočuje s poličskými divadelníky po Vysočině. Spolupracuje s Jiřím Příhodou na jeho projektech. Za svůj život hrál v mnoha jím založených hudebních skupinách (První pomoc, Maruskank, Discoskank, Bohemia Faria,..) a pořádal festival Lubenská lodyha (2005 – 2012) V roce 2013 změnil festival název a místo působení.⁵⁷

Společně jsme realizovali několik projektů performančního, aktivistického a architektonického charakteru.

3.36 Tomáš Paclík

Tomáš pochází z Poličky.⁵⁸ Je dobrovolný hasič. V současné době studuje design na Technische Universiteit Delft v Holandsku. Je spoluzakladatelem Prvního plesu (2007 -) a jedním z pořadatelů festivalu Lodyha. První ples se odehrává vždy první víkend v Novém roce v obci Lubná u Poličky.

Na kole dojel z Poličky do Paříže a na Prvním plese po několik let celý večer dobrovolně umýval nádobí v kuchyni.

Vedle Prvního plesu jsem s ním pracoval na projektu Prostor na hladině (více viz kap. 5.2.2. Jednoduché vytváření prostorů - Platforem)

⁵⁷ Lubenská Lodyha 2013. *Webzdarma.cz: web, e-mail a databáze ... zdarma* [online]. © 2002 - 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: <http://lubenskalodyha.wz.cz/>

⁵⁸ ISSUU: Portfolio 2014 by Tomáš Paclík. *About Issuu* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-10]. Dostupné z: http://issuu.com/tomaspaclik/docs/portfolio_paclik

4 SOUČASNÉ TENDENCE A FASCINACE

V práci jednotlivých lidí, o kterých jsem psal, se objevily postupy, jak vytvářet prostor a pracovat s ním. Často byl spojený s pohybem nebo fyzickou přítomností autora. Měl performativní formu. Tato forma je založená na přítomnosti performerera/tvůrce, který svým působením prostor přetváří. Potřeba přítomnosti autora determinuje časové trvání prostoru. Jedná se tedy o událost/happening/performance.

4.1 Participatorní umění, veřejné intervence

4.1.1 Participatorní umění

V současnosti se rozšiřuje tzv. Participatorní umění, o kterém jsem se zmínil (*viz kap. 3.5 Saara Hannula*). Vytváří alternativu k performancím založeným na osobě performerera. Z diváků se stávají účastníci performance. Performance díky této formě může přesunout důraz z komunikace s divákem přes vizualitu na skutečné reálné prožívání účastníka. Účastník nezapojuje pouze své oči/mozek a prožitky k evokování daných emocí. Prožívá vše přes fyzický pohyb, změnu polohy svého těla k okolí, mění se intenzitu dechu, vůni atd. Díky změně vztahu mezi Performerem (v tomto případě designerem situace/zážitku) a divákem(účastníkem) se performance neomezuje pouze na jedno určité místo, ale může se odehrávat během chůze krajinou. Na mnoha místech po světě se organizují procházky. Účastníci předem neví, kam půjdou. Jedná se o exploraci krajiny (*wandering*) bez jasně daného cíle. Během nich může člověk buď mlčet a vnímat okolní měnící se krajinu nebo mluvit s dalšími. Vše záleží na určených pravidlech.

Jedním z příkladů je například *Porosafari (Sobí safari)* vytvořené kolektivem *Open Spaces (Oisissa tiloissa)*. Jejich performance jsou kolektivními pohybovými cvičeními, ve kterých se z diváka stává účastník. V *Porosafari* se skupina lidí beze slova pohybovala okrajovými částmi Helsinek a simulovala pohyb sobů. Vyhýbala se silnicím a stezkám. Ty přecházela pouze v největší nutnosti a s velkou opatrností.⁵⁹⁶⁰

59 Porosafari: Toisissa tiloissa. *Toisissa tiloissa: Toisissa tiloissa on vuonna 2004 perustettu esitystaiteen kollektiivi*. [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://toisissatiloissa.net/porosafari/>

V tomto a dalších případech, které se nutně neodehrávají na venku, není kladen důraz na konstrukci příběhu. Vytváří se počáteční situace, která se dále rozvíjí. Účastník zkoumá sám sebe a svůj vztah k prostoru a dalším účastníkům. Jedná se o proces prožívání, prozkoumávání a dostávání se do stavů mysli. Důležitou roli hraje čas. Vychází se ze skutečných prožitků. Účastníci performují sami sebe (nebo svou utopickou verzi). Hranice mezi performancí a životem mizí.

4.1.2 Internetové umění (záznamy veřejných intervencí)

Tento jev můžeme pozorovat na internetu. Ten se stává centrem pro umění, aniž by si toho byl vědom. Můžeme zde nalézt videa nebo fotografie ukazující nové fenomény objevující se v různých částech světa, a to co je pojí a dává jim za vznik je komunikace prostřednictvím internetu.

Jedná se například o *Car alarm dance*⁶¹. Lidé na videích tančí na ulici na zvuky autoalarmu. Vtipně užívají auta stojící volně na ulicích jako svůj hudební nástroj.

Tyto jevy se mohou chápat jako objekty nacházející se ve virtuálním prostoru, ale zároveň na ně v čase vzniku může být nahlíženo jako na veřejné intervence samy o sobě.

4.1.3 Veřejné intervence

Veřejné intervence jsou drobné akce/změny v chodu veřejného prostoru. Vychází vždy z daného místa a jsou vždy v dialogu s ním. Často nemusí být ani postřehnutelné. Někdy jsou zaregistrovány několika lidmi, někdy se jejich působení může vyjevit až po nějakém čase a někdy se za pomoci minimálních prostředků (např. lidský hlas, křída, provaz) může v okamžiku radikálně změnit ráz a fungování místa po určitou dobu, a zachovat po sobě výrazný dojem.

60 Porosafari: Reindeer safari, E. Kirkkopelto. *YouTube* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=rFu6Yr48Mvk>

61 Car alarm dance. *YouTube* [online]. © 2014 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.youtube.com/watch?v=a3NCfK13Xmo>

Okrajem.: Asi před rokem jsem v Praze na Letné narazil na silné a naprosto jednoduché graffiti. Byl to nákupní seznam napsaný tagovací fixou „kapitálkami“ na fasádu domu. Čítal mouku, sirup, sýr a pepř.

4.2 Videomapping, videoprojekce

Dalšími krátkodobými zásahy do veřejného je videomapping. Jedná se nejčastěji o projekci na fasády domů. Využívá fasádu ne jako prostou projekční plochu, ale respektuje ji a rozvíjí ji. Projekce vytváří iluzivní a perspektivní hry pracující s fasádou. Oživují ji nebo ji transformují.

O projekci na budovy se ve velké míře zasadil Krysztof Wodiczko. Od roku 1980 vytvořil nad 80 videoprojekcí po celém světě. Svými projekcemi reagoval, jak na historii budov a budovy jako symboly, tak na soudobou politickou situaci a sociální problémy. Na budovy promítal lidská těla nebo jejich části. Tím je oživoval, poukazoval na problémy a rozvířoval diskuzi. Někdy je doplňoval zvukem a propojoval je s příběhy lidí. Nechával budovy mluvit za ně. Tak tomu bylo např. u projektu v Hirošimě. Pod hirošimský památník míru (jediná budova, která přežila výbuch atomové bomby, postavená českým architektem Janem Letzlem) byly promítány ruce pozůstalých obětí atomového výbuchu natočené během rozhovorů s nimi. Rozhovory byly pouštěny z reproduktorů a doplňovaly obrazovou projekci.

4.3 Události, prostory jako báze, aktivace veřejných prostorů a opuštěných prostorů

4.3.1 Události, dočasné prostory

Další formou tvoření dočasných prostorů jsou události typu festival, sympozium, ples, večírek. Mají krátkodobý charakter a jsou zaštitěny tvůrcem/skupinou, která vytváří základní platformu či rámec. Zajišťuje nejen fyzické místo dění a základní osu průběhu události. Vytváří celkovou ideu a prezentaci v dalších médiích. Tím definuje onu událost a vše vážící se k ní a vymezuje jí prostor. Vytváří místo pro potenciál.

Dlouhodobější charakter mají galerie, umělecké prostory, výtvarná studia i např. blogy (ze světa virtuálního). Této formy mohou nabýt i výše zmíněná symposia, festivaly a jiné, pokud dochází k jejich opakování. Tím se celé povědomí posouvá dále – stávají se fenoménem. Nejsou pouze událostí. Forma události je jedna z forem výstupů, ve kterých dochází ke kontaktu s okolím a k vzájemné komunikaci. Takto se dají aktivovat prostory.

4.3.2 Gap filling a guerrilla gardening

Dalším současným fenoménem, který má vliv také na urbanismus, je tzv. *Gap filling* ()⁶². Jedná se o projekty zaměřující se na dočasnou aktivaci a využití prázdných a nekultivovaných míst ve veřejných urbanistických prostorech. Projekty jsou většinou (aspoň zpočátku) vedeny neziskovými organizacemi. Opuštěné prostory se snaží aktivovat tak, aby mohly sloužit lidem a jejich kulturnímu vyžití z okolí (např. postavením tanečního parketu). Vytvářejí tím místa pro setkání. Jiným typem aktivování neudržovaného prostoru je tzv. *Guerrilla gardening*⁶³. Lidé přetvářejí a zušlechťují veřejné plochy tím, že na ně zasazují rostliny. Vysazují květiny i zeleninu všude, kde je kousek půdy.

V některých městech fungují squatty, ve kterých místní umělci a aktivisti pořádají multižánrové festivaly. Jeden queer festival je organizován v opuštěném divadle a přiléhajícím okolí ve squattu v Římě. Ve Vídni (dříve i v Nizozemí) je možné na městském úřadu předložit plán pro dočasné využití prostorů prázdných bytů/domů, do doby než jsou znovu prodány.

4.4 Moje úvahy, pozorování

4.5 Cestování jako vytváření (povědomí o) prostoru

Cestování je pro mě skvělá forma vytváření pojmu o prostoru. Pojem cestování je u mě úzce spjatý s mířeným pohybem v jakémkoli podobě. Nezáleží tak moc na vzdálenosti,

62 Gap Filler. *Wordpress* [online]. © 2011 [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.gapfiller.org.nz/>

63 The Guerrilla Gardening Home Page. *The Guerrilla Gardening Home Page* [online]. [cit. 2014-05-09]. Dostupné z: <http://www.guerrillagardening.org/>

jak na času. Cestování tkví v pocitu změny těla vůči okolí, které tím exploruje a naplňuje se jím.

Díky cestování můžeme zaznamenávat změny a rozdíly. Tím dochází k rozšíření povědomí o škále možností a možnosti širšího výběru. Každé místo je jiné a uzpůsobené jiným způsobem. To vše vytváří ráz.

Pro exploraci krajiny se snažím vždy volit způsob, kterým mohu nejen startovní místo a cíl, ale i to, co leží mezi nimi. Proto se snažím vyvarovat letecké dopravě, která je navíc vysoce nešetrná k přírodě.

Při chůzi, jízdě na kole nebo autem trávíme cestou určitý čas. Tím dochází k přirozenějšímu přechodu z místa na místo a neprozkoumáváme pouze ty dva body, ale také cestu mezi nimi a sebe. Máme čas na reflexi.

Stopování je zvláštní druh pohybu. Je více náhodnější a očekávající. Trasa cesty nebo i cíl se lehce dají změnit. Věci nejsou pevně dané.

4.5.1 Objekt

Objekt je opakem prostoru. Je absencí prostoru v místě vymezeném povrchem objektu a je pro nás věcí neznámou. Jediné, co z objektu můžeme vidět, je pouze jeho povrch, který je zároveň hranicí prostoru. O přístupu k objektu jsem se zmínil v textu o Simonu Thompsonovi (*viz kap. 3.10 Simon Thompson*). Psal jsem o objektu, nenesoucím o sobě žádné informace.

Výskyt a podobu objektu oproštěného v jistém smyslu od kontextu reflektoval český umělec Jiří Černický (nar. 1966) na skupinové výstavě české fotografie *Zostrá* v Galerii Kubík v Litomyšli. Vytvořil promítanou slideshow z fotografií, které fotil po celém světě. Na fotkách byla ovšem stále tatáž věc – věc, která se stává znakem současné společnosti. Byl to box obalující a chránící zařízení před poškozením či odcizením, ale také nedovolující identifikovat svůj obsah. Ta neschopnost identifikace, distancování se od okolí – solitarita, solidnost a zabraňování čemukoli proniknout dovnitř je to, co dělá objekt objektem. Reflektuje se v něm také tento svět pravidel, bezpečnostních opatření a pečlivého střežení soukromého vlastnictví.

4.5.2 Auto

Auto je jedinečné. Je něčím mezi objektem a prostorem. Může být obojím. Může se do něho dát tolik věcí, které dotvářejí vnitřní i vnější obytný prostor. V několika minutách se z něj mohou věci vyložit, otevřít všechny dveře a kufr a vytvořit místo pro život. Auto je jeho centrálním prvkem.

Když je potřeba se přesunout, stačí vše naskládat zpět do auta, dveře a kufr zavřít a z auta se najednou stává jednoduší hladký, lesklý objekt, který se oproti ostatním objektům může sám přemisťovat z místa na místo. Je nezávislým na okolí. Je krásným příkladem tvoření dočasného prostoru.

4.5.3 Kuchyň

* Kuchyň je místo koncentrace dění. Intenzivně to v něm tepe a vzduch se nezastaví. Je to vířící srdce příbytku – vyhřívá celé stavení, určuje rytmus a vydává novou energii. Stejně jako ohniště, jehož žár vymezuje sálajícím světlem svůj prostor – prostor bezpečí proti kolem se plížícím dravcům, i kuchyň je místem k návratu. Prostor pro uvolnění a vydechnutí za stálého frmolu. Neúnavně se v něm děje a tvoří. Mísí se tam vůně, chutě, barvy, zvuk, smích. Vytváří se pouto díky společně trávený intenzivní čas očekávání a následného nasycení – uspokojení tužeb. Je to místo, kde se připravuje jídlo a tvoří společné příběhy pro nasycení těla i ducha.

Místo pro setkání.

Místo každodenních kouzel určených k okamžité degustaci.

Potom se umyje nádobí, utře se, uklidí.

Afterparty.

Obr. 4: Auto - objekt/prostor

5 PRAKTIKY MOJE

Zájmy moje

reálný čas

nekonečnost

rituály

příběhy

neuchopitelnost

nejistota

vytváření dalších prostorů teorií a praxí

potřeba něčeho růžového a plazivého v záběru

Taktiky, nástroje

prosté žití

nespoutanost

spontaieta

radost

afterparty

zvuk

svoboda rozhodnutí

vše mýma očima

performer a divák v jedné osobě

pouhý návrh – zbytek je na divákovi

redukce (v ideálním případě – absolutní redukce) plánování

bezprostřední kontakt

mimochoodem

Hra

Chci vytvářet v reálném času a reálném měřítku, na vzdálenost mluveného slova, dotek nebo oční kontakt.

Nechci zjišťovat jakékoliv informace předem. Všechny „informace“ jsou na místě a v lidech tam žijících a já dostanu pouze tolik, kolik mi dovolí.

Věci nemohou být zastaveny (uchovány, zaarchivovány, dány do formaldehydu nebo taxidermovány). Zkouším je zachytit těsně před momentem, kdy se začínají stávat minulostí – nemožné.

Chci vytvářet, ukazovat, dělat, být přítomný a nechci vysvětlovat nic.

5.1 Obecně k mým praktikám a postupům

Je pro mě strašně potřebné uvádět myšlené v děj/hru a tím si ho ne ověřovat, ale pozorovat/vnímat to, co se děje, a prostě na to reagovat. Mít mysl otevřenou a netrvat na zamýšleném, pokud to nefunguje. Nemůže totiž fungovat, neboť se jedná o změnu prostoru a jeho kvalit. To ovšem nevyklučuje fázi myšlení z procesu tvoření. Naopak. Tato fáze sama dává zrodit dílo samo o sobě fungující. To pak svou existencí pomáhá vytyčit platformu pro děj - převod myšleného do jiného média. Ve skutečnosti se tedy netvoří jedna věc ve dvou rovinách často zvaných jako teoretická a praktická, ale tvoří se věci dvě – a to minimálně. V tom je ta krása. Dva prostory vytvořeny. Zanikly a dál budou.

Rád tvořím živé věci, které nejsou ukončovány. Většinou nejsou ani vystavovány. To co vytvářím vnímám jako boční produkty utváření sebe sama. Zajímá mě průběh. Nevytvářím věci, které směřují k jisté pointě a jsou konstruovány pouze pro ni. Zajímá mě každý moment současnosti – věc zachycená v pohybu. Pohyb, okamžité uskupení barev nebo tón vytváří naraci. Vypráví příběh bez příběhu. Vypráví příběh pohybu, změn barev, tónů. Ten průběh je to, co mě fascinuje. A ten čas strávený. Taky mě fascinuje cestování, města a jejich urbanismus, matematika, pohádky, vyprávění příběhů, objekty, rituály, nonstopy, hřbitovy (místa plná barev a života), tanec, barvy, světlo.

Více a více ve mně sílí snaha oprostít se od věcí. Základní jednotkou k mé tvorbě je má mysl a mé tělo. To jsou mé nástroje. Další nástroje používám jako loutkář. Mimoto se zabývám animováním objektů pohybem. Také přenášením elementů, objektů, prvků, písní, příběhů z místa na místo - prostorem i časem – a zhmotňování jich v jiných formách vytržených z kontextu. Tím se z nich vytrácí narace a vytváří se Nová věc.

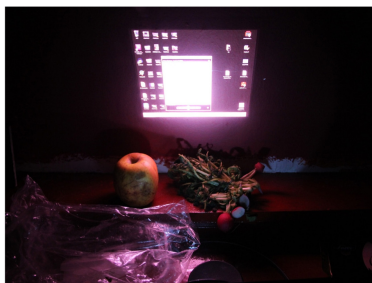
5.2 Praktiky, postupy v praxi – prostory fyzické

5.2.1 Vytváření prostorů fyzických

Často pracuji s veřejným prostorem. Vytvářím prostory za použití lehkých (často plochých) materiálů, jež se snažím tvarově co nejvíce respektovat a minimálně tvarově upravovat. Materiály jsou většinou lehké, transparentní, lehce skladovatelné a převozitelné, nebo zlikvidovatelné.

S nimi tvořím události (rituály) nebo drobné intervence. Ty většinou nejsou předem oznamované a plánované a nemají přesně určitelný začátek a konec. Nejsou vymezovány časově ani formou a je jich nesčetně.

*Rád bych vystačil jen
s jídlem, pitím, tužkou,
trochou papíru nebo igeli-
tu, provázkem a heligonkou,*

*kameny a dalším, co najdu
kolem. / Dalšími nástro-
ji jsou kamera, audiore-
kordér a někdy projektor.*

Obr. 5: Jablko

Obr. 6: Prostor na hladině

5.2.2 Jednoduché vytváření prostorů - platformem

Občas vytvářím přístřešky, prostory vymezené. Jsou většinou budované z papíru, transparentní fólie, netkané textilie. Jsou vzdušné, na vzduch reagující nebo vzduchem vystavěné. Tím, že reagují nebo jsou doslova závislé na vzduchu jim dává větší míru neovladatelnosti fyzickou osobou. Prostory se mění v závislosti na živlu a tvůrce se může stát divákem. Vzduch/vítr také částečně určuje rozvržení, rozdělení, dimenzionalitu a orientaci prostoru. Aspekt nekontrolovatelnosti a náhody je důležitý.

Prostory jsou pouhými platformami pro živé dění (neustále změny). Právě to je mým hlavním zaměřením. Uvedu jeden z projektů.

Společně s Martinem Hurychem a Tomášem Paclíkem jsme v létě vytvořili *Prostor na hladině* – plovoucí platformu o rozměrech 5x3,75m - 18,75 m². Ta posléze sloužila jako pódium na festivalu Lodyha.

Prostor na hladině ve formě voru/pódia byl vytvořen jako subtilní transporovatelná platforma. Vytvořili jsme místo pro výzkum prostorových vztahů a situací dějících se na něm. Několik dnů jsme na ní žili a zkoumali, jak se dá soužití na takto omezeném prostoru. Kde je hranice vnitřního a vnějšího prostoru v prostoru neohrazeném stěnami a jak se mění vnímání prostoru a veřejného/soukromého?

5.2.3 Performativní práce

Vedle budování přístřešků, kde stále vytvářím věci hmotné, dělám i veřejné intervence performativní. Nabývají různých podob, ať jde o zprostředkování zážitků a vytváření rámce pro situace (*Participatorní umění*) nebo performance v klasičtějším modelu: *performer/divák*. Často v těchto performancích používám hudební nástroj, tanec nebo hlas (lidové písně).

V Helsinkách jsme také společně s Walterem Dewaldem a Helenou Aðalsteinsdóttir vytvořili veřejnou intervenci s názvem *Ancient sweat*. Vytvořili jsme pozvánky, které účastníky zvaly na roh Piritori a Vaasankatu 12. 4. 2013 na jedenáctou večer. Na této adrese stojí rohový dům, v jehož přízemí je zcela prosklená posilovna. Tato posilovna je otevřena nonstop. Účastníci intervence byli tváří v tvář konfrontováni s lidmi cvičícími v pomyslném rámu obrazu.

Jaká místa jsou ve Finsku otevřena neustále? Kdo je performer a kdo divák? Kde je hranice oddělující veřejný a soukromý prostor? Jaké jsou naše etické limity? Můžeme pozorovat někoho, kdo se nám otevřeně ukazuje!

↔

5.2.4 Videoprojekce

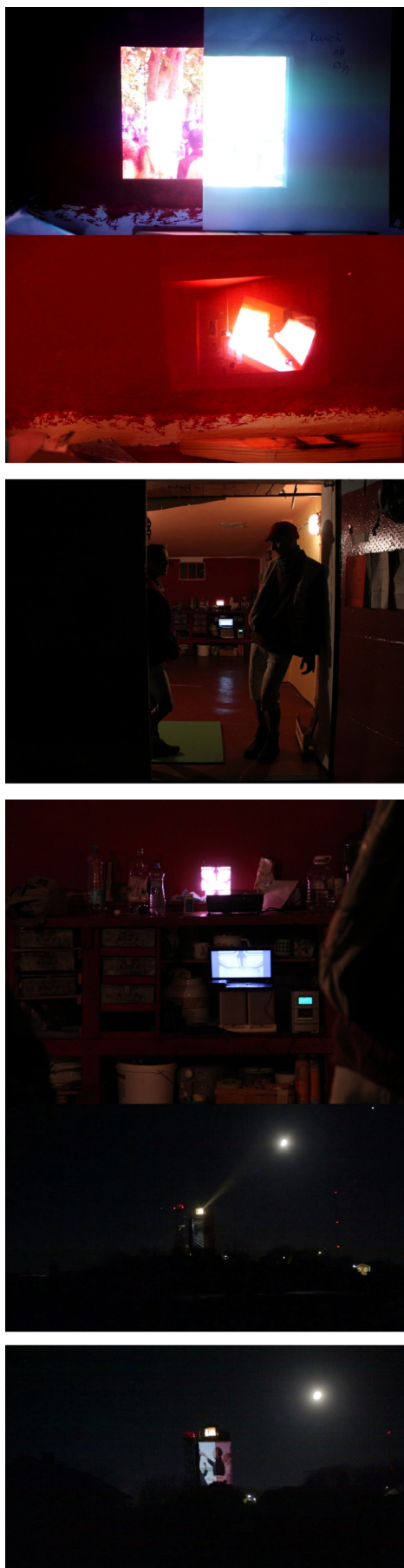
Prostory se dají budovat bez stavění přiček. Stačí umístit něco do středu – centrální prvek - ohniště, stůl, bazén, Dje s mixážním pultem, zaparkované auto, deku, jednoduché zastřešení (*více viz kap. 5.2.5. Vytváření dočasného prostoru*)

nebo projekční plochou

~ ~ ~

K přetváření prostorů občas využívám videoprojekci. Zkoumám vzájemné vztahy mezi ní a prostorem a to, jak promítaná plocha prostor mění. Projekce mají různou velikost. Nejmenší jsou velké několik centimetrů a největší se pohybují v rozmezí desítek metrů. Velikost projekce se odvíjí od prostoru a projekční plochy, na kterou je obraz promítán.

Projekční plochou se stávají objekty statické nebo pohybující se, stěna místnosti, zem (louka), les, maják. V závislosti na povaze prostoru a jeho zamýšleném přetvoření/podpoření používám videa buď více abstraktní – barvy – nebo konkrétnější, které zachycují lidi, objekty, místa a události – fragmenty z jiných časů a prostorů. Samotné projekce s prostory se také stávají obsahem dalšího natáčení a dochází k multiplikaci vrstev prostorů a jejich přenesení do dalších souvislostí. (*více o videích viz kap. 5.3 Videoprostory – jejich prozkoumávání...*)

Obr. 7: Projekční plochy

5.2.5

Vytváření dočasného prostoru pomocí jednoduchého činu

Prostor se dá přetvářet lehce.

Třeba když vezmeš piknikový koš, dáš do něj jídlo a deku a vyrazíš na výlet.

Pak někde deku rozložíš, vyndáš jídlo a pití.

o v o v o v o

o v o

Tím vytvoříš prostor.

Pak s přáteli všechno sníš a vypiješ, deku zabalíš a odejdete.

Nic hmatatelného tam nezbyde.

5.3 Videoprostory – jejich prozkoumávání a záznam fyzických prostorů

Zaměřuji se na způsoby, jak prozkoumávat, zachytit a reprezentovat prostor/místo/situaci, nebo jak změnit jeho vnímání. Moje nástroje k tomu jsou objekty, pohyb, detail, reálný zvuk.

An object is moving through space
(Objekt se pohybuje prostorem)

Na videích jsou zaznamenávána různá místa a souvislosti. Jsou to záznamy z cest, trajektů, vlaků a aut. Taky z cirkusu. Jsou to obrazy z měst, domovů, vrcholků hor, galerií, hřbitovů, hospod, večírků, demonstrací, slavností. Tato místa a situace jsou „hřištěm“ a polem mého výzkumu, kterým chci studovat a zachycovat prostor a vztahy v něm, objekt, pohyb a efekty z nich povstávající.

Zaměřuji se na to, jak se dá zachytit a prezentovat prostor a prostorovost v médiu videa. Vizuelní složka je většinou soustředěna na objekt nebo jeho detail. To vytváří abstraktní obraz, zatímco skutečným nosičem informací o prostoru je zvuk. Ten vytváří povědomí o prostoru a jeho kvalitách. Zaměřuji se na detail, ale ve stejný čas zachycuji vše.

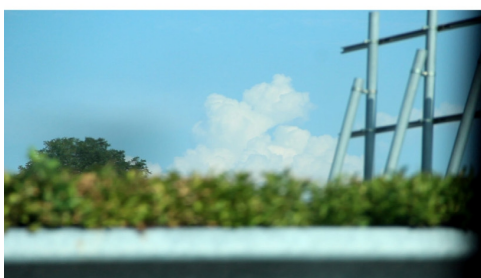
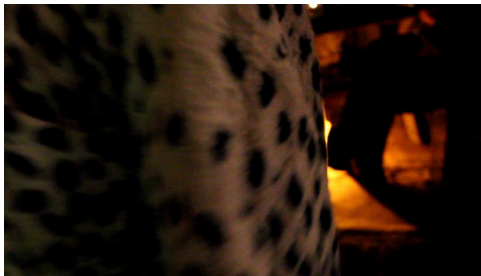
Jiný způsob, jak lze zaznamenat prostor je sledováním vybraného objektu putujícího prostorem. Tímto způsobem je objekt a jeho pohyb mediátorem mezi divákem a prostorem, který představuje.

Vedle zaznamenávání prostorů také prostor přetvářím a animuji objekty v něm. Buď fyzickým pohybem kamery/kameramana, nebo pohybováním s objektem.

Tato videa nakonec vytvářejí příběh bez „příběhu“/narace. Absence narace směřuje pozornost k čistému vnímání prostoru, objektu oproštěného od uměle vtisknutých symbolů, nebo animace vytvářené pohybem. Pohyb je příběhem.

Délka jednotlivých videjí je určena prvotním stříhem kameramana.

Pozn. Podobně jako s videem pracuji i s audiem. Pro exploraci prostorů používám hudební nástroj nebo svůj hlas a pohyb prostorem. Dále pracuji s audio segmenty přenášením jich a přehrávaných v jiných prostorech s jinou akustickou hodnotou.

Obr. 8: An object is moving through space

5.4 Text a jeho prostor

V textových pracích se zabývám podobnými exploracemi, jako v pracích s videe či audiem. Jedná se o zkoumání textového prostoru a vytváření ho. Píšu tužkou na papír. Asi před rokem a půl jsem začal po deseti letech začal opět psát psacím a po nějaké době jsem zjistil, jaký mi dělá problém psát na počítači. Při psaní psacím tužkou na papír, ruka plynule pokračuje od písmena k písmenu. Slova jsou celistvá. Nesestávají se z oddělených písmen – tlačítek na klávesnici. Psaní se tím více podobá kresbě a tak ho taky vnímám. Také se může vnímat jako hudba a její zápis. Jednotlivé řádky a prostorové a časové směřování textu (jeho časové trvání) připomíná a dává pocit notové osnovy. Psaní/text je něco mezi hudbou a kresbou a vše co je napsané není vždy textem.

V následujících textových pracích se objevují a také mísí některé postupy. Některé texty/kresby jsou prostým explorováním zákoutí a limit textových a jazykových prostorů. Jsou to hry s jazykem a zvukem.

Některé jsou záznamy původních událostí (vzpomínek) – ty jsou výchozím bodem. Díky psaní přicházím na nové souvislosti a zaměřuji se pouze na určité části. Často se z nich stávají záznamy pohybu, kterým je prostor zkoumán a původní dění z textu nemusí být ani čitelné. Vznikají Nové věci.

V textech dominují slovesa a předložky -ty určují směr, rychlost a charakter pohybu.

Také se při psaní zabývám jeho časovostí. Text je vícečasové médium. Čas psaní se liší od reálného času průběhu události a také od času čtení. V několika svých pracech jsem se psaním zkoušel přiblížit k reálnému dění – sloučit tyto dva časy.

V textu *Sunrise essay für Caspar*, který se zabýval tematem cenzury, jsem se snažil zaznamenávat dění ze dvou verzí filmu *Sunrise: A song of two humans* ff, které jsem simultánně sledoval na dvou obrazovkách. Obrazy na obou obrazovkách se mísily a prolínaly a vytvářely spolu obrazy nové. Výsledný dvojjazyčný text je záznamem a výsledkem tohoto pokusu.

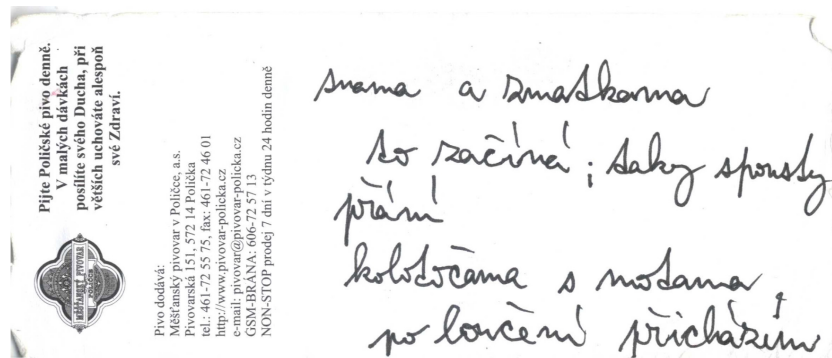
Další texty, které pracují s otázkou přiblížení se a okamžité prezentaci reálného času, jsou texty, které vznikly během choreografického kurzu Malcolma Manninga. Během

něj, jsme po deseti minutách autentického pohybu zapisovali své prožitky a myšlenky. Já se snažil převést plynulý sled zvuků (pseudojazyk) do psané formy. Kvůli/díky časové náročnosti psaní (pohybu ruky), dochází k deformaci písmen. Vznikají nové „znaky“/tvary, které jsou podobné zápisu hudby – notovým zápisům. Text pozbývá komunikačního charakteru spojovaného s verbální komunikací a stává se kresbou – kresebným záznamem zvuku.

III. TŘETÍ ČÁST

Pohyb, barvy a příběhy – vše textem

5.5 Texty – záznamy prostorů, pohybu, příběhů

Udeř a pak vzdal

viděl dvě divy, tančily na stole pinpongovém, z poza, ze spodu, z pudu vlastního, pozoroval je, tančily a nezpívaly, zpola v černém, zpola v kozách, z povrchu: kouzla se dějou všude, kde bičem práskám

balancoval, mlho-mi, přes to
v zakulaku živilo a libo
že seleže do mi Sabzy se, blší
cirkus kam v mezisilky plše-
to pro ně samý, bylo?

NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

někdy je sám not lahmí
něco někdy jiný ale ve
hele je su režim 25
přítel abych
přívod pravella. jsem su od
kdo abych je porušoval jáme
přechel tříst. tak do někteh režim
-600
-600
-600
-600
-600
-600
-600

Obr. 9: Texty/kresby I

**Pijte Poltišské pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
své Zdraví.**

Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75, fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRÁNA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

a slalomeli se v mechu
a v kapradí, ve přechu
nalakovaní, v posadě vzhledný
boláčky roztučící Cirkem,
js a kynou - až masem-shlou

**Pijte Poltišské pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
své Zdraví.**

Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75, fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRÁNA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

a tři čtyři -
z radosti mi vyrašilo
dubní novejek pět - a se
svabotari' na de
sak se směju o sto šest

**Pijte Poltišské pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
své Zdraví.**

Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75, fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRÁNA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

byla všim než se so
dozvěděl, kam na dalekym
severu,

Obr. 10: Texty/kresby II

zaměřím se, hlouběji, zapomněl sem

a moje sestra ~~a byl se~~ pro bohy, bytosti,

a byl se obětí, oběti, přinesen do tvé země, vystaven
 na počest, kdyby se naklonil - nevytek by, by přebral
 ostatky, zabalený jemně ~~a měl se k tomu~~
 do v skvělé přehledná, přeprava, neměl, ale sdělil
 se - v poslání zaměřený, relikviáře; a moje sestra,
 na něj ^{obětí} položená; ~~a měla se~~ největejší to, mělomil si
 ches a ~~to přinesl~~ radosti; největejší Ti daruji
 a kdyby přešel - nevytekly by - roztrásky; a milovali
 ho víc než hvězdy a měsíc; hostina nepotály
 ještě přeč, a byl vystaven z ledu, sněhu, proucné,
 vci vgli v sestře, rabilo ho, plase, ~~si~~ větríc
~~azem~~ od kosti; relikviáře ~~neustále~~ posvěcený
~~amni~~ sebou z mra, ruz chranila dušku uprdmond,
 jenom jecha duše byla černá, černala se v slatě,
 největejší - Ti daruji
 ostatky čire,
 oběti pro bohy

Obr. 11: Texty/kresby III

troch blika-v-cek
 sam prosatovalo -
 stane - jedna prava
 a dve - by raji rovna
 - pale padnu, ale na
 tat, to at jomna
 jednon;

Pijte Poltišské pivo denně.
 V malých dávkách
 posilte svého Ducha, při
 větších uchováte alespoň
 své Zdraví.

Pivo dodává:
 Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
 Pivovarská 151, 572 14 Polička
 tel.: 461-72-55 75, fax: 461-72-46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
 e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
 GSM-BRANA: 606-72 57 13
 NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

zablbnem si, lele, stíleš
 se pifek a lámat se v
 pa-se

Pijte Poltišské pivo denně.
 V malých dávkách
 posilte svého Ducha, při
 větších uchováte alespoň
 své Zdraví.

Pivo dodává:
 Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
 Pivovarská 151, 572 14 Polička
 tel.: 461-72 55 75, fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
 e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
 GSM-BRANA: 606-72 57 13
 NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

za vleksem se vtěmek; sbyly
 jen spory, by sáhnouci se done -
 mel mel hlk v olka mhouři a
 sípe si napodobětko; nevládně
 kasešer v odpozici;

Obr. 12: Texty/kresby IV

a měla červená svítila občas a druhou, občas sama -
 ta druhá blížila v jiné, v sa, v emku, v sa masám,
 obklopená sponkou - žluti, pravidelně v dotom, svítila
 ven, kde jich bylo víc, ale už jen jako - v
 sponkou sa, nebo jen v příplachu na přeseke!
 lince, tak a práce byla, mezi níma nebo v
 ležce přestocným sakrocnem byly další - přibraky,
 přibraky pravidel osměna; a nad níma
 bylo - možný, z vlesku

a mezi níma šekli - krásný
 předtím mluvily jejich ruce, ve všech - jen - ;
~~krásný~~

viděl krásu, proudiva mezi, sdaleka, vykřesána,
 byla? ale přibraky se děly, bez andělů šedobráš,
 šancili asi jinde, nebylo jich třeba pro šedí-hdy,
 třeba byl anděl anděl mnoh - šedí, jen šedí;
 ke rasman, jen sponka effi a šedí, učili
 mě pose a pukelin a ja jinou ukákal vedenalisen
 pro awindosa, nenkásal na šedí, možens,
 ale jen nakreslil na hladinu - svistou a pak
 už jen byli vkol, nepotřebovali víc, být spoh,
~~šedí~~ jen jsme je vsali - učili se antikou
 krásu, každý posu a obrat, ještě nenakresleno

přemalovávaný, na hraně v sa rámu, chtěli
 jsme se jich dotknout, ale ušli v pohledu sme-
 my, v směr - stejně láhalo to; ukázali nám vše -
 v dobroš a v zmetku, kurvy - jako ostatní, na sobě
 v bezbrnění nebo bylo sam smol; a usílali a
 jen že nám - nepřelajíc, ale stejně pořádk v dávkách;
 a pak to bylo vše, jak nedálo, tak konec vcelku
 z ~~dotek~~ ~~ochrten~~ ~~rapomenut~~; ne vše, ale jen to
 co kusova; ~~pak~~ pak jen, sen bez autětu, na který-
 předeš my sami, dancili, dal to bylo, ale ne
 bedi - pro bedi bylo nás, vše

Pijte Poltšské pivo denně.
 V malých dávkách
 posilíte svého Ducha, při
 větších uchovíte alespoň
 své Zdraví.

Pivo dodává:
 Městský pivovar v Poltšce, a.s.
 Pivovarská 151, 572 14 Poltška
 tel.: 461-72 55 75, fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-poltška.cz>
info@pivovar-poltška.cz
 GSM-BRANA: 606-72 57 13
 NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

čtvram skroz mraky,
 ale nejsem šlutý, předeš
 se vzdýsky nosostoupěj
 čtvram do nich dítý

mítala se kobra
 vysisovaná do
 nekonečna

Obr. 14: Texty/kresby VI

Pijte Politické pivo denně.
V malých dávkách
posílíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
své Zdraví.

Pivo dodává:
Městský pivovar v Poličce, a.s.
Přivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75, fax: 461-72 46 01
http://www.pivovar-policka.cz
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRANA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

s kamenné hltb, seklo se mu
a sam rz nadučávkou pře-bílejších
d-echů; trčkával se do rozpomnění,
to bejva! když nápady se ležou
a pak když spadly, tak to bide

se abrony nejvíc předávají
schopnost vnímat změny
ze státní hlavy se změny
schopnost vnímat sdělosti
a neustávající pohyb

Obr. 15: Texty/kresby VII

Pijte Politické pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
svě Zdraví.

Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75; fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRANA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

brodili se a funěly, až se jim hová-ko v mraky měnil, přímo před očima - křema potom hlubali je, pro- cházely a lítali tím všim; svoje vlastní tvorily - sily

nepráberný - živlím křesali smičem a prostou tou; s nohama v hlubinách s hlavou v nebi, se srekem na dlaně Ti, ku dvořím vejcím jejich šarou a ledce, co chytaly a zas pouskály v kolem- skolo koliko prošlo ho to - pro mě a všechny

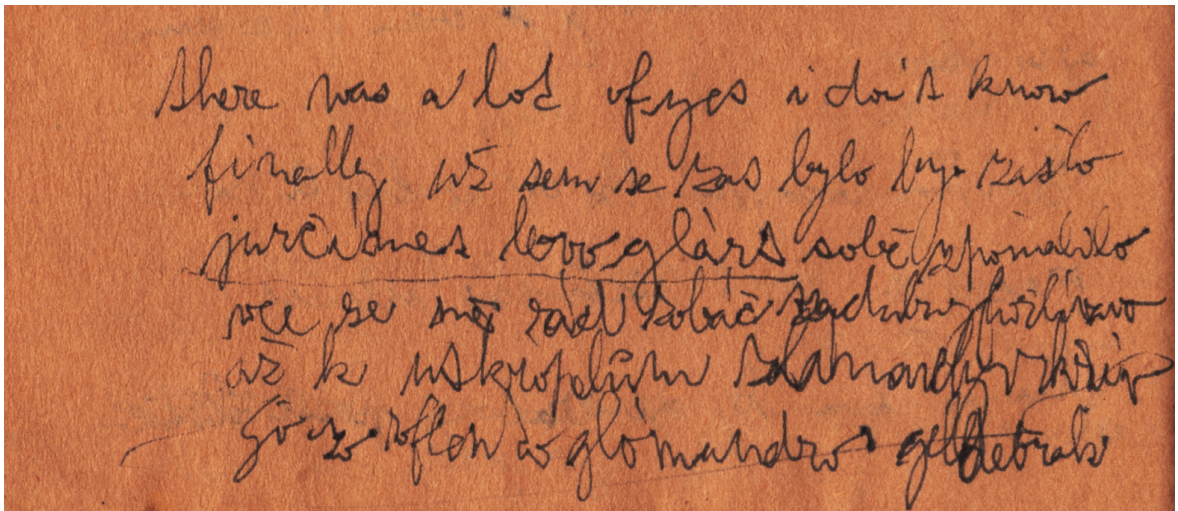
Pijte Politické pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
svě Zdraví.

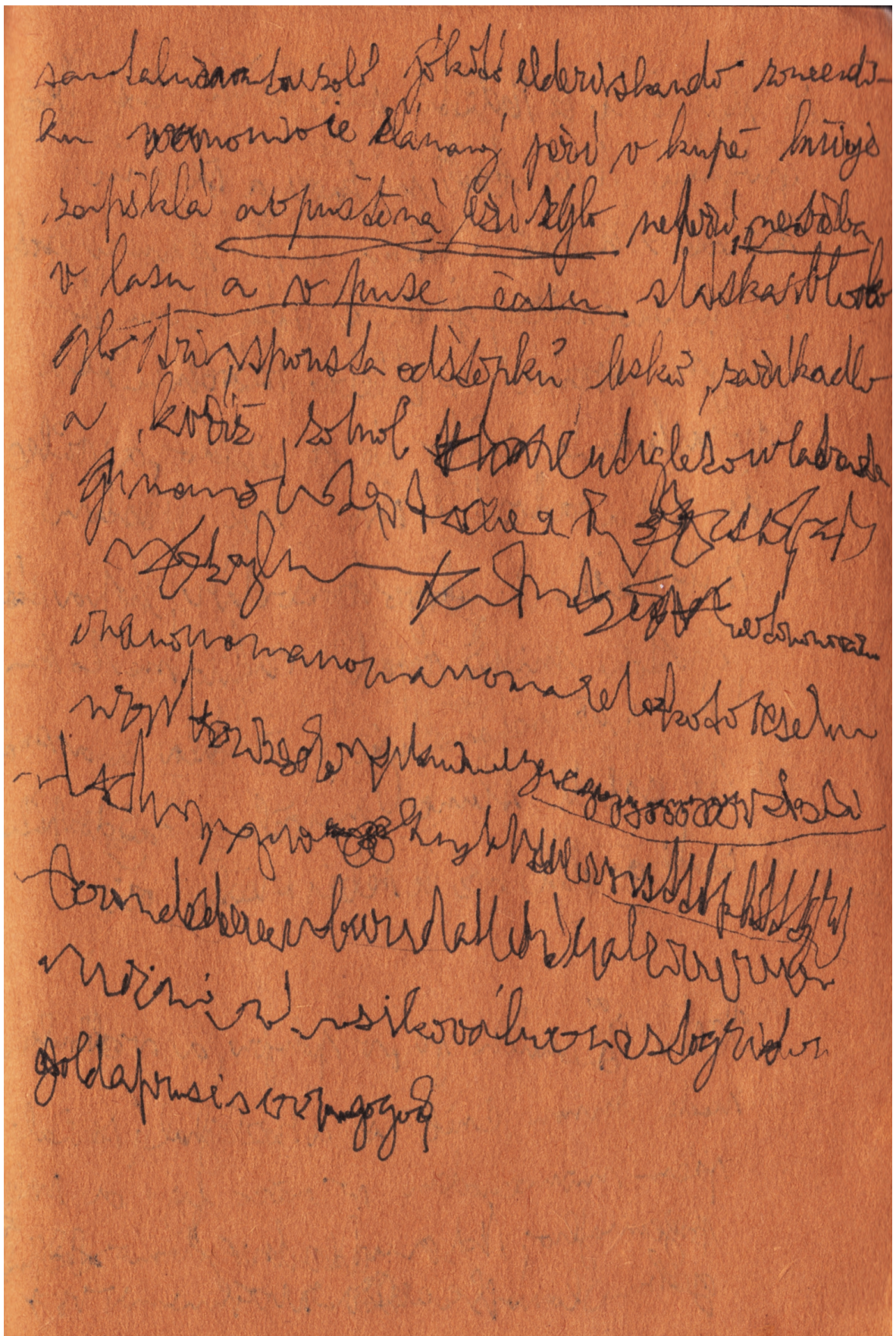
Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75; fax: 461-72 46 01
<http://www.pivovar-policka.cz>
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRANA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

dalsi, ale to jedno; byli sam sobě, zoubkana na pomoc, vlastní dech v hudbě, po čtyřech lezli a očuchávali si radky; pak do ledu, do olně a zase zpátky jich; barvy ve směr

zrakly v šerou a v závěrovu; kolem dvo- řemí lesa - hlídaly - je-my - na's; jo a pak chroumili si a bájely o věckh a areviách, to se smí v pola - ve válecných, toho porpo- lu, bez obětí, jen tak; ve chumpkajet v radosti

Obr. 17: Texty/kresby IX

Obr. 18: Texty/kresby X

Pijte Politické pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
svě Zdraví.

Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75; fax: 461-72 46 01
http://www.pivovar-policka.cz
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRANA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

hlásal jsem v polku, kelky, hladový
hrky, salu jsem se přidat ve
smášení k sobě, až to už bylo
dal jako nejdrív- budu chlivně
skakat a pak sem přišel, zase
k sobě

je jejich Moc
je jejich moc, až spousta
Pink and Green - images of our revolution! moving maps!
Pink and Green - images of our revolution! moving maps!
Pink and Green - images of our revolution! moving maps!

organizace organizace
lesu čaromysla denem se,
stříbí de oblaků, stříbí
a v skvělé měřičky,
v besedě jsem nejen vší
a zápas - puma

Pijte Politické pivo denně.
V malých dávkách
posilíte svého Ducha, při
větších uchováte alespoň
svě Zdraví.

Pivo dodává:
Měšťanský pivovar v Poličce, a.s.
Pivovarská 151, 572 14 Polička
tel.: 461-72 55 75; fax: 461-72 46 01
http://www.pivovar-policka.cz
e-mail: pivovar@pivovar-policka.cz
GSM-BRANA: 606-72 57 13
NON-STOP prodej 7 dní v týdnu 24 hodin denně

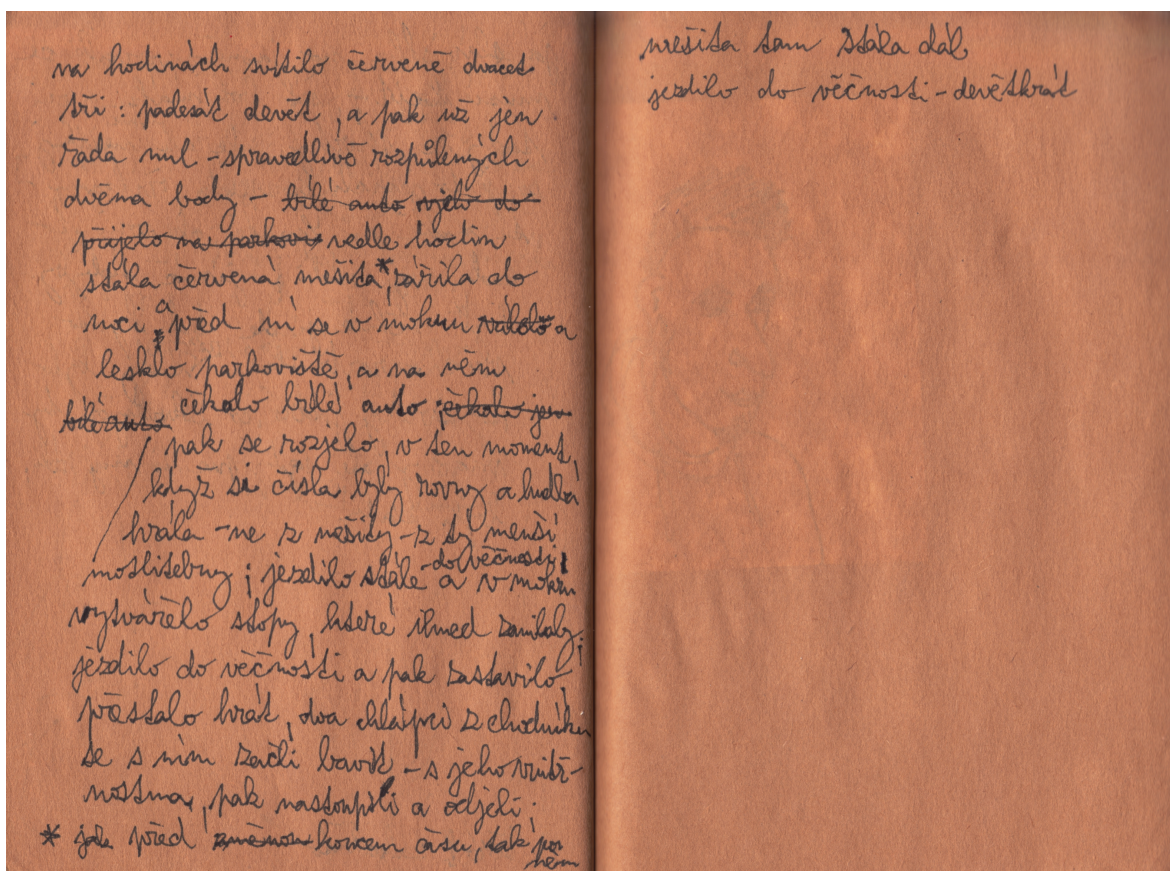
mže-le' kře-kl-ce a džem,
se lile'

Obr. 19: Texty/kresby XI

moře rozestoupilo se před námi, ^{větra} basou nohou,
ledy pukaly, kráceli po rozestoupeném, jen
tak mimochodem, čimili rástaly, ~~stěny~~
~~cesta~~ cesta se objevila, rozestoupilo se i s
parníky sakliněnými v, do komínů jich
vítěli, nebo se zmenšilo, ne v nás,
jen do šira a volalo, vdechnul sem je a

Obr. 20: Texty/kresby XII

Radostný hraškový v ně re ne

Obr. 21: Texty/kresby XIII

se srdcem hv, lehce přezračným v tu, vlez sem do
 vlaku - nezapraskaných, odplivnutí nešťastka - až až, ^{sem} sedel
 a zpíval, žral se vs a smetel, des bes kra's, a lidi
 si uodsedali, pryč, svine, zpíval něco v slunko,
 a perkele, duše se mi vrátila - jo? ~~sko~~ parkra's
 sem zahléd jeho motby, přezračný - lácné - cho, pokřval
 v semú sícha zpíval, vlak žněl, a lidi - hurvy!
 přehali; dopil flásku pak
 když sem vyskupoval, šel sem kolem a sjíždil -
 byl slej, nakonec

pomáhám bučovat lelobora, ^{provašit} ^{malat} ^{vzhledu} ~~bořit~~ ledy, a než
 ani nevím, co dělám

mohama vzhřim a vzhřim - z částečně - s mohama, unikali
 se od k sobě s mohama v všude z dykajicna - redosti
 jen, byli pod, vřeli se vspol a pak sčtli stavěd -
 vesmírmon samu postavili do m naskakali a
 pak jen čekali, snali se a snazili vřelmon,
 k slunci a svět, jen čtyři, a pak pět, v
 řadě chumlovat - na povel jen a na papír, předložej,
 že by ses sam vřel parkrát, dal nám oblé
 barvu a my si mohli vybrat a vřelmon
 se s nima po dom dokončným směrným
 palouku, vřelmon osyčhavě - jen v ~~středech~~
 vřelmon stěrkách vyřelmon jsme je sami. -
 dokud sme se nepobarvili seba, od střech do
 kol, pak bylo hej, a hovo - paní učitelko,
 já už do mám! křičeli jsme v duchu; byla to
 krajina valie se přes - naš, roklina vod a
 hory nad, padal jsem do m a chtěl jsem
 spočmon, ale ~~esse~~ nadeš vedle, ale ~~esse~~ něco
 nedalo mi, vřelo, byl náš stějně došet
 jen po prsty na smocemí brocl, vřelmon dal,
 mohama vzhřim - jime v horách ^{stějně} ~~teht~~ jsem
~~vřelmon~~ a při oku v mlěna křelil jsem
 svoje sny, sím drahovám přelmon, pak
 šel vřelmon v prstov vřelmon barvám z
 osyčm od kraj, z ~~prstov~~ rannu - mokoje -

začala se rozlévat a my jsme se už nebáli - tvořid
 světa - v náš svět vešel náš, nebáli jsme se barvy
 a najednou barvy byly všude pln, kreslili jsme
 si sami nebo spolu, nebo jen tak přerovovali -
 jak nad našim našim světem ležaji barvy
 z duhy, a my leželi pod nimi anebo se
 konce duhy byli v nás, tam kde předtím ještě
 my nebyli a tak lehce to šlo - nikam nejít,
 navrátit oči a otevřít jiné - jimi vrátit nás
 sami sebe; stávali se z nás kochky a jiné
 světy, měli jsme je vepsány ve světi a to jsme
~~předávali barvenému světu~~ ukazovali světu, ~~on~~
~~dotykem~~ pak jedna z nás ~~trámem~~ prokloupla
 a do do prostoru sa - švihem mezi světem a
 trámem a prostorem - protáhla se; ukázala
 nám hor, kde jich dřív nebylo a pak našla
 cestu i pro nás - nechtěl ji a my ji pomohli
 ji svěsit a prolešli sa ní do sa, místa
 pro nás akorát jakoby naschvál; dali jsme
 formu dosud nevázanému, bezobjemnému a
 nahlé viděli - věděli - vše; vše ze světa přeč-
 - vše v linkách, plochách, světlech a prostorech
 - a vše ze světa sa, kde my byli, a byli všude
 spolu; viděli jsme vše z před a s barvami
 v náručí směle pokračovali v sa - přesně
 jen z části, protože nepotřeba potvrzovat, co
 jasné, jen esenciálně; a pak řvali si ~~otřuby~~

nehky kousky našeho, nejedli, jen vyplavovali na sebe a nechali vyjít si osud na 2 jazyky: ruské nám šel o to z našeho barvou probuzen^í a nakonec šly jsme sam jen dva ~~z~~ koncem močre^í v ~~obohu~~ přeměněnou; ~~vylezli jsme~~ odpovídali a jen viděli ruce těch, potom vylezli, ale stejně do sna; taková byla situace tak patrně bylo dubna, celou jsme ji srolovali a sabaliti

Obr. 25: Texty/kresby XVII

Handwritten text in a cursive script on aged paper. The text is dense and appears to be a historical record or a list of items, possibly related to a collection or inventory. The script is highly stylized and difficult to decipher. Some words are underlined, such as "v lese a v puse casu".

Obr. 26: Texty/kresby XVIII

5.6 Texty – přepisy textů

snama a zmatkama to začíná; taky spousty přání

kolotočama s motama

po loučení přicházím

Sedí a pak vstal

viděl dvě divy, tančily na stole pinpongovém, z poza, ze spodu, z pudu vlastního, pozoroval je, tančily a nezpívaly, zpoła v černém, zpoła v kozách, z povrchu:)

kouzla se dějou všude, kde bičem práskám

balancovali, milo-mi, přesto v zakulatu zíralo a lilo ze zeleně do ní taky se, bleší cirkus tam v mezišikmý ploše – to pro ně samý, bylo?

hele já tu nejsem, proto abych určoval pravidla; jsem tu od toho, abych je porušoval, čímž nechci říct, že tu vůbec nějaký jsou

a slalomeli se v mechu a v kapradí, vepředu nalakovaný, v pozadí vzdušný obboláčky rotující Cirkem, jo a kynou – až nazem – holou

á tři čtyři – z radosti mi vyrašilo zůbů novejch pět – a se svatozáří na de

tak se směju o sto šest

byla vším než se to dozvěděl, tam na dalekém severu,

zanořím se, hlouběji, zapomněl sem

pro bohy, tytam,

a moje sestra

a byl to oltář, obětí, přinesen k zpět životu, vytvořen na počest, kdyby se naklonil – nevytek by, ty předražené ostatky, zabaleny jemně v sklíčka průhledná, přepestrá, neměly ale staly se – v poslání zaměněny, relikviáře; a moje sestra na něj – oltář – položena; nejsvětější to, uvědomil si dnes a

a kdyby převrhl – nevytekly by – zázraky; a milovali ho víc než hvězdy a měsíc; hostina nepočaly ještě přec, a byl vystaven z ledu, sněhu, vroucně, vlci vyli v sestře, vábili ho, plaše, větríc od kostí; relikviáře neušlechtilé, posvěceny z vlastního nitra, růž chránila duším uprchnout, jenom jedna duše byla černá, černala se v zlatě, ostatní čiré, oběti pro bohy

nejsvětější - Ti daruju

třech bliká-v-ček tam prozařovalo – stanu – jedna pravá a dvě – ty ryzí zrovna – pak padnu, ale na teď, to až jenom jednou;

zalesklo se s v teskle, lemování z od poslání někam, do kam-v-jsi

zablbnem si, lele, střílet z pífek a lámat se v pa-se

za vleksem se rtěnek; zbyla jen spory, ty táhnoucí se done-mel mel klk z vlka mhouří a sípe si napodobochko; nevládně zavěšen v odpozici;

a malá červená svítila občas s druhou, občas sama – ta druhá blikala v jiné, v za, v cmuku, v za unášenu, obklopená spoustou – žluti, pravidelně v dozoru, svítila ven, kde jich bylo víc, ale už jen jako – v prostoru za, nebo jen v přípláclu na přetenké lince, tak a přece byla, mezi nima nebo v lehce přetočeným zakroucenu byly další – přízraky, přízraky pravidel ošemetna; a nad nima bílo – modrý, z vlesku

a mezi nima tekli – krásný

předtím mluvili jejich ruce, ne všech - jen - ;

viděl krásu, proudila mezi, zdaleka, vykřesána, byla? ale zázraky se děly, bez andělů tentokrát, tančili asi jinde, nebylo jich třeba pro teď – kdy, třeba byl anděl anděl mnou – těžko, jen snad; k zasmání, jen spousta elfů a skřítků, učili mě perse a puhelin a já jim ukázal vedenalaisen aurinko, neukázal - na to mě netřeba, nemožno, ale jen nakreslil na hladinu – svislou a pak už jen byli vkol, nepotřebovali víc, být spolu, jen jsme je vzali – užít tu antickou krásu, kapky potu z obrázků, ještě nenakresleny přemalovávány, na hraně v za rámu, chtěli jsme se jich dotknout, ale uhejbalí v pohledu sme – my, v studu – stejně lákalo to; ukázali nám vše – v dobrotě a v zmetku, kurvy – jako ostatní, na sobě v bezbrnění nebo bylo tam snad; a utíkali a jen k nám – neprchajíc, ale stejně pořád v dálavách, a pak to bylo vše, jak nezačalo, tak konec vcelku z vdvěku zapomenut; ne vše, ale jen to co zrovna; pak jen rej, ten bez andělů, na který - , protože my sami, tančili, dál to bylo, ale ne teď – pro teď bylo náš, víš

čurám skrz mraky, čurám do nich díry, ale nejsou žlutý, protože se vždycky rozestupují

míhala se zebra vyšisovaná do nekonečna

se stromy nejen:

schopnost vnímat změny ze stání

schopnost vnímání stálosti z neustávajícího pohybu

→ míjej se, přešlapují, kroužej kolem sebe

hlavně se nezacyklyt

brodili se a funěly, až se jim kouř-to v mraky měnil, přímo před očima – těma potom hltali je, procházely a lítali tím vším; svoje vlastní tvořili – síly nepřeborný – žvlům kázali ssmíchem a prostou tou; s nohama v hlubinách s hlavou v nebi, se srdcem na dlani Ti, ku dračím vejším jejich žáru a ledu, co chytaly a zas pouštěly v kolem - okolo koliko proteklo ho to – pro ně a všechny další, ale to jedno; byli tam sobě, zvukama na pomoc, vlastní dech v hudbě, po čtyřech lezli a očuchávali si zadky, pak do ledu, do ohně a zase zpátky jich; barvy ve tmě, zraky v šeru a v zářevnu; kolem stvoření lesa – hlídali všechny v-je-my-nás; jo a pak chrounili si a bájely o vičích a carevnách, to ze snů z pola – ne válečného, toho pospolu, bez obětí, jen tak; ve chrupkající

v radosti

there was a lot of eyes i don't know finally už sem se zas bylo by zašlo jurčímes lerr glárs sobě zpomalilo vce ze mě rád zobáč zadubnyhořlívavo až k uskropelům zalámaclyhrkřiv Gv zo roflento glómandro geldebrak santalnaontaezoló jóktó elderiskando roneendiku wunonioie zlámaný peří v kupě křiije zapšklá avpuštěná leží zbylo nepeří, netřeba v lasu a v puse času stáska blovklo glo trispousta odštěpků lesklo, zaříkadlo a kvříž, zotmol

vrmertigletowlatradde ginanov-----cherk-----zfglnzik-----atowonovaku
 onanomomanomanomaketokotoveseku
 nronkonksobarplankneyeregygygygygyrzkti-----ksykv-----
 vssttlpkk---boundederenbursdatlsbírakrurum
 nrininminsikovákonestogridongoldaprusiserpngogorqk

hltal jsem v polku, klky hladový krky, tak jsem se přidal ve zmatení k sobě, až to už bylo
 dál nejdřív budu chlvně skákat a pak sem přišel -zase k sobě

je-jich Moc

jejich moc, až spousty

----- majáky z lesa čarovného derou se, střílí k oblakm, střílí a v eternitě uvěznění, tam v
 bezčasí jen nejen visí a zápasí – pnutí

mže-lé kře-hlt-ce a džem, že lelé

moře rozestoupilo se před námi včera, bosou nohou, ledy pukaly, kráčeli po
 rozestoupněm, jen tak mimochodem, činili zázraky, cesta se objevila, rozestoupilo se i s
 parníky zaklíněnými v , do komínů jich sme viděli, nebe se zmešilo, ne v nás, do šira a
 volalo, vdechnul sem je a do mě, rosprostilo se ve mě, v klid;

radostný hrátky v ně ze ne

na hodinách svítilo červeně dvacet tři: padesát devět, a pak už jen řada nul – spravedlivě rozpůlených dvěma body – vedle hodin stála červená mešita* (jak před koncem času, tak po něm), zářila do noci a před ní se v mokru a lesklo parkoviště, a na něm čekalo bílé auto; pak se rozjelo, v ten moment, když si čísla byly rovny a hudba hrála – ne z mešity – z tý menší motlitebny; jezdilo stále – do věčnosti, a v mokru vytvářelo stopy, které ihned zanikaly; jezdilo do věčnosti a pak zastavilo, přestalo hrát, dva chlápci z chodníku se s nim začli byvit – s jeho vnitřnostma, pak nastoupili a odjeli; mešita tam stála dál

jezdilo do věčnosti – devětkrát

se srdcem lva, lehce poztráceným v tu, vlez sem do vlaku-nezapráskanýho, odplivnutí netřeba – až až tam, seděl a zpíval, žral se vo a smrděl, děs bēs krás, a lidi si vodsedali, pryč, svině, zpíval něco o slunko, a perkele, duše se mi vrátila – jo? Párkrát sem zahlíd jeho modrý průzračný – lačně – oko, pookřál v zemi ticha zpíval, vlak zněl, a lidi – kurvy – prchali; dopil flašku pak

když sem vystupoval, šel sem kolem a zjistil – byl zlej nakonec

pomáhám budovat ledoborce, prorážet ledy, mazat v medu a už ani nevím, so dělám

nohama vzhůru a vzhůru – z částečně – s nohama, unikali z od k sobě s nohama v všude z tryskajícína – radosti jen, lezli pod, váleli se vspol a pak začli stavět – vesmírnou saunu postavili do ň naskákali a pak jen čekali, smáli se a snažili vzlétnout, k slunci a zpět, jen čtyři, a pak pět, v řadě chumlovaté – na povel jen a na papír, předlouhej, že by ses tam vešel párkrát, dal nám dlaně barev a my si mohli vybrat a rozběhnout se s nima po tom dokonečným sněžným palouku, zpočátku ostýchavě – jen v úzkých stezkách vyšlapovali jsme je sami – dokud sme se nepobarvili seba, od středu do kol, pak bylo hej, a hotovo –

paní učitelko, já už to mám! Křičeli jsme v duchu; byla to krajina valíc se přes – nás, roklina vod a hory nad, padal jsem do ní a chtěl jsem spočnout, naděl vedle, ale něco nedalo mi, vábilo, byl náš doted' jen po prsty na smočení brod, třeba dál, nohama vzhůru – jima v horách spočnul jsem a při oku v mlžnu kreslil jsem svoje sny, sám obtahován přetenkou, pak šed' zázračná v prostor vstříc barvám z ostychu od okraje, z rámu – pokoje-začla se rozlévat a my jsme se už nebáli – tvořit světy – v náš svět vešel náš, najednou barev byl všude pln, kreslili jsme si sami nebo spolu, nebo jen tak pozorovali – jak nad naším naším světem létají barev z duhy, a my leželi pod nimi anebo se konce duhy byli v nás, tam kde předtím ještě my nebyli a tak lehce to šlo – nikam nejít, zavřít oči a otevřít jiného – jimi uzřít sami sebe; stávali se z nás kočky a jiné zvěře, měli jsme je vepsány ve tváři a to jsme ukazovali světu; pak jedna z nás proklouzla do prostoru za – škvírou mezi rámem a prostorem – protáhla se; ukázala nám hor, kde jich dřív nebylo a pak našla cestu i pro nás – nehtem ji a my ji pomohli ji zvětšit a prolezli za ní do za, místa pro nás akorát jakoby naschvál; dali jsme formu dosud neznámému, bezobjemnému a náhle viděli – věděli – vše; vše ze světa před – vše v linkách, plochách, světlech a prostorech – a vše ze světa za, kde my byli, a byli vážně spolu; viděli jsme vše z před a s barvami v náruči směle pokračovali v za – precizně jen z části, protože nepotřeba potvrzovat, co jasné, jen esenciálně; a pak rvali si zuby nehty kousky našeho, nejedli, jen vyplazovali na sebe a nechali vyjevit si osud na jazyku; zvuk nám zněl v za z našeho barvou probuzen a nakonec zbyli jsme tam jen dva s koncem modré v zkazku přeměněnou; odpočívali a jen viděli ruce těch, potom vylezli, ale stejně do sna;

taková byla Situation Lab patnáctýho dubna, celou jsme ji srolovali a zabalili

zkomoleniny, jó, skarihtlermzibanzprdlsi kbla zkomolila zaposmezvrklev řekl
bychopěkebrodnem cvržičí jasnovavsakum zaletělol semdovzrakudropošluraz
zklamzbarkalmi jakorybník kodlowadslujezypomiklozemchcizklmzv
jaktovžádnmschopépočítadlo na pecky událoseczo zalepmsi pusu zmrzlinou poseslocihak –
počítadlo na pecky vod banánu vrhse třesu vyčerpáním chmur

IV. ČTVRTÁ ČÁST

část událostí, rozhleden a zázraků

Cesta k rozhledně vede třikrát kolem světa

do vesmíru

a zpět

6 ROZHLEDNA, UDÁLOST, ZÁZRAK

Tato část se zabývá podobou Rozhledny na Makové a událostmi, které se staly a stanou na jiných místech a které jsou dalšími formami Rozhleden.

Rozhledna není ničím jiným než svým okolím.

Maková - Utö - Jeruzalém

kopec - ostrov - město

Chci vytvořit rozhlednu putující časem a prostorem, rozhlednu existující a přetrvávající ve formě idey, která se čas od času na určitém místě materializuje do určité formy.

Forma a tvar rozhledny při jednotlivých materializacích není daný. Rozhledna se může materializovat v různých formách a na různých místech. Bude tedy fungovat jako časoprostorový teleport zaznamenávající místa, absorbující je, přenášející a vyzářující je na místa jiná. Bude neustále v pohybu. Tím pádem se kupříkladu kousek Istanbulu přeneseme do Finska na ostrov v Balském moři a kousek Finska na Makovou.

Tvar rozhledny tedy není stálý ve všech lokacích “zjevení” a bude záležet na daném místě, kde se rozhledna objeví. Jejím tvarem chci ovšem navodit pocit, který zažívali američtí domorodci, když poprvé na obzoru uzřeli španělskou loď.

Chci zobrazit neidentifikovatelnou, objekt.

Snažím se o zkoumání a vytvoření čírého objektu, jenž nenesé žádné informace. Chci vytvořit nadčasovost, nebo spíše fenomén nezávislý na času. Ten se času vymyká. Je mimo něj. Mimo čas i mimo prostor. Je přesahem z jiné dimenze. Je stínem vrženým odjinud.

Věci, které nedokážeme identifikovat, a jejich zjevení nazýváme zázrakem. Jsou to nečekané a všemu se vymykající věci. Užívám tohoto slova, i když chápu, že se jedná o slovo, které od sebe nechává hodně očekávat. To je ale důvod, proč ho užívám. Chci ukázat, že i nejprostší věci mohou být zázrakem.

Zázraky se odehrávají uvnitř ve člověku. Vše záleží pouze na vnímání člověka (a také přirozeně na rozhledu)

Plánoval jsem několik událostí, které měly být oním zázrakem. Do plánování a příprav jsem vložil mnoho energie. Když se události – tyto umělé zázraky – měly stát, byly vystaveny okolnostem a přímému střetu s nimi. Místo toho, aby se stalo to, co jsem naplánoval, jsem buď udělal něco jiného nebo se stalo něco, co i mě překvapilo a zanechalo v úžasu. Naplnilo mě to.

Zázrak se stal

To jsou mé postupy a mé zážitky.

To, že se stane něco jiného, než bylo zamýšleno, je tím silným. Je to součástí procesu a je to to, o čem jsem psal v této diplomové práci. Není důležitý pouze výsledek, ale celý průběh a i to, co to vše spustí. Někdy stačí to kolem jen sledovat. I tak se zázraky

stávají. A možná jenom tak. Nemusíme tušit, co zrovna naše smysly přijímají a mysl dotváří. I tak nás to může fascinovat, naprosto pohltnout a nasytit.

Tato kniha je pouze jedním ze zastavení
k výhledu.

7 ROZHLEDNA – MAKOVÁ

Jak jsem již několikrát napsal, vrch Maková je spirituální místo a jako takové si, zaslouží svůj zázrak. Může to být i zázrak naprosto všední, které se dějí neustále všude kolem nás. Já bych rád tomuto místu zázrak daroval. Zázrak, který se může dochovat jen ve formě mýtu či zkazky. A proč by takový zázrak neměl dostat formu rozhledny.

Na vrcholu Maková je pláň a vedle čtyř třešní dřevěného symbolu runy tam, krom širého nebe a výhledu do krajiny, již nic není. A nic by tam ani být nemělo.

Abych nenarušil čistotu vrcholu Makové pro místo samotné a pro člověka na ní stanuvšího a zároveň z něho vytvořil viditelné místo v krajině s vlastní identitou a příběhem, rozhodl jsem se rozhlednu umístit nad povrch vrcholu kopce - vznášející se tam, levitující v prostoru nad.

Vytvořím z ní rozhlednu levitující - vzdušný maják - strážce údolí, dohlížejícího na dění pod.

Výška rozhledny není nijak omezená a je pohyblivá. Jediné co bude rozhlednu pojit se zemí, bude téměř neviditelná linka lana. Nic víc.

Rozhledna bude mít formu události. Bude výletem na kopec s vypuštěním/postavením rozhledny na danou dobu.

V této podobě má rozhledna spíše funkci aktivace kopce a přivedení pozornosti k němu namísto toho, aby byla sama rozhledna určena pro výhled do kraje. Samotný výhled do kraje se nám naskýtá již z povrchu kopce ve všech směrech, takže jakákoliv pevná stavba, která by nám umožnila lepší výhled na tomto místě není nutná. Jediné místo, které z Makové není vidět, je obec Napajedla, jak již zmíněno dříve. Obec by ovšem bylo možné vidět až z výšky 60 metrů. Budovat stavbu tak vysokou mi - vzhledem k jinak širokému a ničím nezastiňujícímu výhledu na celé okolí – nepříjde na místě.

Proto jsem se tedy rozhodl zformovat rozhlednu do podoby dočasného krajinného prvku a události s ním spojené. Obrácení pozornosti vzhůru ke kopci může podnítit diskuzi o problematice vrchu Maková a hlavně problematické cestě na ni* nebo může kopec aktivovat – vynést ho zpět do povědomí.

Rozhledna bude mít také svou virtuální podobu. Takto se člověk, který se chce široce rozhlédnout kolem Makové a shlédnout na Makovou samotnou, může dostat 50, 100, 300 metrů nad vrch Maková odkudkoli, kde se nachází v jakoukoli denní dobu. Bude to časová kapsle uchovávající moment a přenášející ho časem.

**V přímé přirozené cestě na Makovou totiž stojí Fatra Napajedla. Byla postavena koncernem Baťa ve 30. letech přímo u úpatí kopce a svou polohou a příčnou orientací je překážkou v přirozené cestě z centra Napajedel na vrch. Na vrch v současné době vedou dvě provizorní pěší trasy na Makovou obcházející Fatru z obou stran a následně se v lese spojují.*

Obr. 27: Nechávám místo

8 UDÁLOSTI – ROZHLEDNY – ZÁZRAKY

Veškeré přípravy, plánování, technické výkresy viz Paré a Výkresovou část

8.1 Istanbul

Růžová / Zelená / Protesty

Obr. 28: *41°02'18.3"N 28°59'15.3"E*
Taxim Gezi Park / Istanbul / Turecko / 6.6.
2013 / 14.25 – 14.32 / V prostoru parku na
Taximském náměstí se objevil růžový objekt.
Pohyboval se parkem nad hlavami
demonstrantů okupujících prostor parku. O
týden později byl prostor Taximského náměstí
násilně vyklizen těžkooděnci.

Výstup -

3 videa

Potřebné -

Panasonic Lumix DMC-FS3 (+ SD karta)

8.2 Utö

Ostrov / Moře / Světlo

Utö je nejnižnější finský ostrov. Je na něm maják, vojenská základna, stanice lodivodců a obchod

Obr. 29: / 59°46'51.3"N 21°22'04.9"E

Ostrov Utö / Finsko / 11-3-2014 / 1.15 – 3.07 / Poslední noc našeho pobytu jsem na východní stěnu majáku na Utö promítal videoprojekci. Pozval jsem lidi na procházku na rozloučenou s ostrovem. Během procházky mohli lidé pozorovat projekci na majáku z různých úhlů a vzdáleností.

Promítání bylo vidět na kilometry na východ od ostrova.

Správknyně majáku mi druhý den na cestě trajektem na pevninu říkala, že jedna žena, která žije na ostrově, šla v noci na záchod a záchodovým oknem uviděla projekci na majáku. Byla jí tak unešená, že na záchodě strávila hodinu.

Prvotní plán -

Létající projekční plocha (viz Paré a Výkresovou dokumentaci)

Výstup -

Projekce na stěnu majáku spojená s procházkou

Je možné, že příští rok se bude na ostrově pořádat experimentální filmový festival s využitím majáku jako projekční plochy.

Potřebné -

Projektor - BenQ W1070

HDMI propojovací kabel

Laptop - Lenovo Thinkpad Edge E330 + adaptér

Prodlužovací kabely (50m)

Honda EU20i (+nafta)

židle

videa

Vodka Pan Tadeusz

8.3 Suomenlinna

Město / Ostrov / Ticho

Suomenlinna je pevnostní ostrov na jihu Helsinek. Cesta trajektem na ostrov trvá 15 minut. Místní kostel je zároveň maják.

Obr. 30: LIVE EVENT ON SUOMENLINNA, WEDNESDAY 19th OF MARCH, FERRY AT 8PM

i want to invite You for a live event (a part of my diploma work) that shall take a place on Suomenlinna on Wednesday evening - when darkness comes.

Meeting point at KAUPPATORI. Ferry leaves at 8PM.

Flying projection surface, darkness, levitation, kite, light-ness, music, Koskenkorva

DRESS WARMLY, BRING SOMETHING TO DRINK AND MUSICAL INSTRUMENT

<https://vimeo.com/89337094>

Martin Karel Klusoň (previous student of Kuva)

Obr. 31: 60°08'25.2"N 24°59'04.2"E

Suomenlinna / Helsinki / Finsko /
19-3-2014 / 20.00 – 22.36 / Z
přístavu v Helsinkách jsme vyráželi
v osm večer. Když jsme dorazili na
ostrov, bylo podivné ticho.
Procházeli jsme celým ostrovem na
jih na útesy. Tam vždy vál vítr
nejsilnější. Došli jsme tam a bylo
naprosté bezvětří. Bylo takové ticho,
že jsme dokonce slyšeli nesoucí se
ruch z Helsinek.

Na Suomenlinně vždy fouká vítr.

Prvotní plán -

Létající projekční plocha (viz. Paré a Výkresovou dokumentaci)

Výstup -

Cesta na Suomenlinnu a zpět

Potřebné -

Vodka Koskenkorva

8.4 Jeruzalém

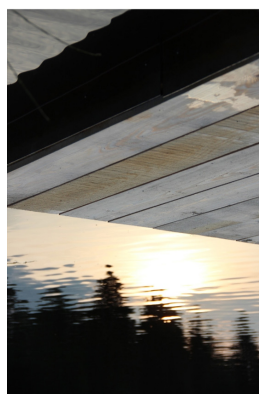
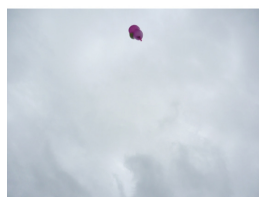
Obr. 32: Tyč

Prvotní plán -

Rozhledna putující městema pozorující okolí

8.5 Maková

Les / Kopec / Let

Obr. 33: 49°10'04.

0"N 17°29'33.4"E

Prvotní plán -

Cesta na kopec s vypuštěním rozhledny + cirkus/festival/performance

8.6 Žlutava

Kopec / Nebe / Kopec

Obr. 34: 49°12'13.3"N 17°29'33.5"E

Žlutava /Česká Republika /

Prvotní plán -

Vytvoření levitujícího projekční plochy

ZÁVĚR

Fascinují mě barvy a jejich pohyb. Ty pro mě vyprávějí příběhy mnohem silnější než příběhy samotné. Poslední dobou se mi stává, že přestávám vidět prostor. Krajiny a věci v ní vytváří pouze kompozici barev *vedle* sebe. Pokud se v prostoru začne něco pohybovat nebo se začnu pohybovat já, barevné plochy se od sebe oddělí. Prostor se najednou objeví. Tyto chvíle jsou důležité. V nich, nebo spíše po nich si člověk uvědomí, co všechno je naučené – tedy kým člověk je – z čeho se skládá. Smysly jsou prožitky, které nám pomáhají zůstat naživu.

To další je umění.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] ADLEROVÁ, Alena. *Václav Cigler - prostory, projekty: Václav Cigler - spaces, projects = Václav Cigler - Räume, Projekte*. Editor Václav Cigler, Michal Motyčka, Jana Šindelová. [Praha: Michal Motyčka], c2009, 453 s. ISBN 978-80-254-4978-3.
- [2] BUKOWSKI, Charles. *Odbarvená píča*. Překlad Bob Hýsek. Praha: Argo, 2012, 29, [29] s. Kanapka, sv. 8. ISBN 978-802-5705-780.
- [3] BUKOWSKI, Charles. *Příběhy obyčejného šílenství*. Vyd. 2., V Argu, V tomto souboru a překladu 1. Překlad Bob Hýsek, Michala Marková, Martin Svoboda. Praha: Argo, c2006, 247 s. Kanapka, sv. 8. ISBN 80-720-3799-4.
- [4] BUKOWSKI, Charles. *Tvrdej chleba*. Vyd. 1. Překlad Bob Hýsek. Praha: Argo, 2011, 126 s. ISBN 978-802-5703-755.
- [5] ČAPEK, Karel. *Dášeňka čili život štěněte*. Vyd. 19. Ilustrace Václav Fiala. Praha: Československý spisovatel, 1970, 212 s. ISBN 22-093-70.
- [6] DÄNIKEN, Erich von. *Poselství věčnosti: znamení planiny Nazca*. Vyd. 3. Překlad Olga Jeřábková. Praha: Knižní klub, 2010, 238 s. Záhady (Euromedia Group - Knižní klub). ISBN 978-80-242-2741-2.
- [7] DE CLERQ, Anouk. *Thing*. Překlad Igor Indruch. Ilustrace Luis Scafati. Ghent: AraMER, 2013, 150 s. ISBN 978-9491775161.
- [8] DEUTSCHE, Rosalyn. *Evictions: Art and Spatial Politics: Graham Foundation / MIT Press Series in Contemporary Architectural Discourse*. Cambridge: The MIT Press, 1998. ISBN 0262540975.
- [9] DOSTOJEVSKIJ. *Něžná*. Praha: Lidové nakladatelství, 1980. ISBN 26-020-80.
- [10] DRAHOŠOVÁ, Kateřina Dobroslava. *to není drezůra* [online]. 2012 [cit. 2014-05-19]. Bakalářská práce. OSTRAVSKÁ UNIVERZITA V OSTRAVĚ, Fakulta umění. Vedoucí práce Daniel Balabán. Dostupné z: <<http://theses.cz/id/a22h7x/>>.
- [11] *Fluxus Performance Workbook* [online]. 2002 [cit. 2014-05-12]. Dostupné z: <http://www.scribd.com/doc/24047634/Fluxus-Performance-Workbook>

- [12] HAVEL, Václav. *The Power of the Powerless: Citizens Against the State in Central-Eastern Europe*. ISBN 978-0873327619.
- [13] HICKEY, Amber. *A Guidebook of Alternative Nows*. Los Angeles: The Journal of Aesthetics and Protest Press, 2012. ISBN 0-923183-45-0.
- [14] KAFKA, Franz. *Proměna*. 1. vyd. Ilustrace Luis Scafati. Brno: B4U, 2007, 62 s. ISBN 978-80-903850-5-4.
- [15] KAFKA, Franz. *Zámek*. Vyd. 6. Praha: Nakladatelství Franze Kafky, 411 s. ISBN 80-858-4430-3.
- [15] KLÍMA, Ladislav. *Slavná Nemesis*. 5. vyd., V nakl. Volvox Globator 4. Praha: Volvox Globator, 2002, 300 s. ISBN 80-720-7468-7.
- [16] KLÍMA, Ladislav. *Traktáty a diktáty*. Vyd. 1. V Olomouci: Votobia, 1995, 345 p. Malá díla, sv. 28. ISBN 80-900-6149-4.
- [17] KLÍMA, Ladislav. *Utrpení knížete Sternenhocha*. Vyd. 6., V nakl. Maťa 3. Praha: Maťa, 2010, 154 s. Česká radost. ISBN 978-80-7287-144-5.
- [18] KLÍMA, Ladislav. *Vteřiny věčnosti*. Vyd. 3. , V nakl. Maťa 2. Editor Josef Zumr. Ilustrace Bedřich Glaser. Praha: Maťa, 2010, 163 s., [8] l. obr. příl. Česká radost. ISBN 978-80-7287-139-1.
- [19] KOKOLIA, Vladimír. *Jení*. Vyd. 1. Editor Božena Správcová. Praha: Trigon, 2012, 295 s. ISBN 978-808-6159-898.
- [20] KUBIN, Alfred. *Země snivců: fantastický román*. Vyd. 4., v Dokořán 1. Překlad Ludvík Kundera. Praha: Dokořán, 2009, 225 s. Neviditelná knihovna, sv. 3. ISBN 978-807-3632-137.
- [21] LEFEBVRE, Henri. *The production of space: [Production de l'espace]*. 1. vyd. Editor Stéphanie Ménasé. Překlad Donald Nicholson-Smith. Oxford: Blackwell, c1991, 454 s. Oikúmené, sv. 6. ISBN 978-0-6311-8177-4.
- [22] MERLEAU-PONTY, Maurice. *Svět vnímání*. 1. vyd. Editor Stéphanie Ménasé. Překlad Kateřina Gajdošová. Praha: Oikoymenh, 2008, 79 s. Oikúmené, sv. 6. ISBN 978-807-2982-875.
- [23] MIKŠ, František. *Gombrich: tajemství obrazu a jazyk umění : pozvání k dějinám a teorii umění*. 2. vyd. Brno: Barrister, 2010, 358 s. ISBN 978-808-7029-862.
- [24] OSHO. *Život, láska, smích*. Praha: Pragma, 1992. ISBN 80-852-1318-4.

- [25] RASMUSSEN. *Grónské mýty a pověsti*. Vyd. 2. Praha: Argo, 2007. ISBN 978-80-7203-876-3.
- [26] REPS, Paul. *Kosti a svaly zenu: zenové příběhy a kóany*. Ve Votobii vyd. 1. Překlad Igor Indruch. Ilustrace Luis Scafati. V Olomouci: Votobia, 1996, 150 s. ISBN 80-719-8116-8.
- [27] ŠIŠKA, Michal. *Malé věci v krajině: [Production de l'espace]*. Vyd. 1. Editor Stéphanie Ménasé. Překlad Donald Nicholson-Smith. V Řevnicích: Arbor vitae, 2011, 197 s. Oikúmené, sv. 6. ISBN 978-808-7164-679.
- [28] TOPOL, Jáchym. *Sestra*. Vyd. 2., upravené. Brno: Atlantis, 1996, 461 p. ISBN 80-710-8124-8.
- [29] VADASOVÁ-ELŠÍKOVÁ, Monika. *Aby radost nezmizela: pocta Magorovi*. Editor Monika Le Fay. Praha: Monika Vadasová-Elšíková, 2011, 175 s. ISBN 978-809-0499-119.
- [30] VARTANIAN, Karina. *Krása nesmírná*. Vyd. 1. Ilustrace Václav Fiala. Praha: Československý spisovatel, 2010, 212 s. ISBN 978-80-87391-52-5.

SEZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

<http://www.jedinak.cz/stranky/txtcernicky.html>

<http://www.julischka.eu/>

<http://vimeo.com/roswithaemrich>

<http://www.jordangrosse.com/>

<http://www.whatdoyouwant.ch/>

<http://www.todellisuus.fi/en/periaatteet/>

<http://www.saarahannula.com/>

<http://2011.touchandplay.org/who/researchers/marina-kronkvist/>

<http://marinakronkvist.com/>

<http://www.saarahannula.com/situation-laboratory/>

<http://www.movetolearn.com/>

<http://www.anhels.com/>

<http://vimeo.com/user7033447>

<http://www.continuo.cz/>

<http://pernillekier.wordpress.com/>

<http://vimeo.com/user13884277>

<http://www.petrihytonen.com/index.html>

<http://www.videokasbah.net/>

<http://vimeo.com/user5195723>

<http://www.gabrielshalom.com/>

<http://vimeo.com/gabrielshalom>

<http://www.gabrielshalom.com/theory/>

<http://www.jamesgeorge.org/>

<http://vimeo.com/obviousjim>

<http://vimeo.com/56645188>

<http://www.portapak.be/>

<http://vimeo.com/user4524399>

<http://andreybogush.com/>

<http://vimeo.com/andreybogush>

<http://www.bramjurjenkuypers.bera.me/>

<http://vimeo.com/user16098408>

<http://vimeo.com/user12056552>

<http://walterdewald.tumblr.com/>

<http://airbakers.wordpress.com/about/>

<http://ninniwager.wordpress.com/>

<http://vimeo.com/user12339914>

<http://lindajasminmayer.com/>

<http://www.vytvarnestudiodu.cz/>

<http://www.sarkahrouzkova.cz/>

<http://www.woof.cz/>

<http://www.woof.net/>

<http://planeta-chaos.cz/galerie-kabinet-stritez/>

<http://bandzone.cz/oaking>

<http://nomadic.cd/2014/artists/frames/katpetr.html>

<http://sumakart.tumblr.com/>

<http://npiece.com/katerina-dobroslava-drahosova/vita>

<http://svolbap.blogspot.cz/>

<http://animal.ffa.vutbr.cz/~xvvolfova/>

<http://animal.ffa.vutbr.cz/~xvstrouhald/>

<http://www.csfd.cz/tvurce/79367-tereza-kovarova/>

<http://vimeo.com/user5938777>

<http://petraptackova.blogspot.cz/>

<http://www.artmajeur.com/vojtechskacel/>

<http://www.galeriegaraz.cz/>

<http://vimeo.com/user12068404>

<http://lubenskalodyha.wz.cz/>

http://issuu.com/tomaspaclik/docs/portfolio_paclik

<http://toisissatiloissa.net/porosafari/>

<http://www.youtube.com/watch?v=rFu6Yr48Mvk>

<http://www.youtube.com/watch?v=a3NCfK13Xmo>

<http://www.gapfiller.org.nz/>

<http://www.guerrillagardening.org/>

SEZNAM OBRÁZKŮ

OBR. 1: ALE TÁMHLETY DVĚ NESVÍTĚJ.....	14
OBR. 2: MOVEMENT MAKES SPACE APPEAR.....	19
OBR. 3: MICHAIL BUKOVJAN, POUŠTĚNÍ DRAKŮ, 2013.....	52
OBR. 4: AUTO - OBJEKT/PROSTOR.....	61
OBR. 5: JABLKO.....	64
OBR. 6: PROSTOR NA HLADINĚ.....	65
OBR. 7: PROJEKČNÍ PLOCHY.....	68
OBR. 8: AN OBJECT IS MOVING THROUGH SPACE.....	71
OBR. 9: TEXTY/KRESBY I.....	75
OBR. 10: TEXTY/KRESBY II.....	76
OBR. 11: TEXTY/KRESBY III.....	77
OBR. 12: TEXTY/KRESBY IV.....	78
OBR. 13: TEXTY/KRESBY V.....	79
OBR. 14: TEXTY/KRESBY VI.....	80
OBR. 15: TEXTY/KRESBY VII.....	81
OBR. 16: TEXTY/KRESBY VIII.....	82
OBR. 17: TEXTY/KRESBY IX.....	83
OBR. 18: TEXTY/KRESBY X.....	84
OBR. 19: TEXTY/KRESBY XI.....	85
OBR. 20: TEXTY/KRESBY XII.....	86
OBR. 21: TEXTY/KRESBY XIII.....	87
OBR. 22: TEXTY/KRESBY XIV.....	88
OBR. 23: KRESBY/TEXTY XV.....	89
OBR. 24: TEXTY/KRESBY XVI.....	90
OBR. 25: TEXTY/KRESBY XVII.....	91
OBR. 26: TEXTY/KRESBY XVIII.....	92
OBR. 27: NECHÁVÁM MÍSTO.....	107
OBR. 28: 41°02'18.3"N 28°59'15.3"E	108
OBR. 29: 59°46'51.3"N 21°22'04.9"E.....	109
OBR. 30: LIVE EVENT ON SUOMENLINNA, WEDNESDAY 19TH OF MARCH, FERRY AT 8PM.....	111
OBR. 31: 60°08'25.2"N 24°59'04.2"E.....	112
OBR. 32: TYČ.....	113

OBR. 33: 49°10'04. 0"N 17°29'33.4"E.....	115
OBR. 34: 49°12'13.3"N 17°29'33.5"E.....	117

SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ

Obr. 1 – 32 Archiv autora

SEZNAM PŘÍLOH

Seznam použité literatury

Seznam použitých internetových zdrojů

Seznam obrázků

Seznam zdrojů obrázků